

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

C.D. COSTA DE CALVIA-AFECCIONATS

SUB-CAMPIÓ DE BALEARS

A L'INTERIOR:

- La llei d'Avortament.
- La Llei de Normalització lingüística.
- Curs de Català.
- La nostra Història.
- Els Esports.
- Passatemps, etc.

EXPOSICIÓ D'OSCAR PIPKIN A SA NOSTRA

Preu: 50 Pessetes.

Número 27, Abril-85.

EDITORIAL

És collonut, i perdonau-nos l'expressió, que Calvià hagi de ser sempre notícia d'escàndol als diaris.

I lo pitjor és quan s'encalça precissament això, cridar l'atenció damunt el nostre Terme, i mai per res de bo.

Quan no és el Batle és el Secretari, ui sinó la Policia o els anglesos, però poques coses bones deven pensar de nosaltros els qui llegeixen les notícies i no coneixen ni les arrels ni les intencions que hi pugui haver darrere elles.

No mos volem aficar en si els periodistes tenen raó o només cerquen sensacionalismes inútils, en si un hotel encara cotiza a la Seguretat Social per un treballador anomenat Francesc Obrador, que és el nostre Batle, o si hi ha delicte de "prevaricación" en l'actuació d'algun Regidor, només ens demanam per què, si tot el que es diu i s'escriu damunt Calvià i el seu Ajuntament és ver, no s'ha pres cap mida determinada, per què ningú els ha denunciat o els ha fet davallar de la "poltrona", i si la gent interessada, o que teòricament està més enterada que els veïns damunt aquest tema, no pren cap decisió ni cap mida, o pensa que res de tot això té la més mínima importància, per què aquesta insistència en que Calvià sigui, continuament, motiu d'escàndol? qui en resulta beneficiat de tot això?

I mentres ens contesten, o no, a aquestes preguntes, exigim als responsables, Ajuntament o Periodistes, que fagin els possibles per evitar donar aquesta imatge, recreada en moltes ocasions, de Calvià com un "Vietnam" o "ciudad sin ley".

SUMARI

	<u>Pàg.</u>
Editorial	2
Noticiari	3
C. Autònoma	3
Sa Nostra Lleng..	5
Xerrades de C. ..	6
Col. Especial ...	8
Cartes	10
Despenalització de l'avortament..	11
Contes	12
Carta al Batle ..	14
Siem tots més mallorquins ...	15
Nins	18
Misterio desvelado	19
Esports	21
Passatemps	23

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983

Col.laboradors.- Joan Rubio, Mª Dolors Cortey, "La Vila", Joan Jiménez, Doc. Rufus T. Firefly, Diana Hernández, Antonio Téllez, Al Mansur, S. Barceló, Josp Suárez.

Coordinadors.- Joan Vidal, Pep Rubio i Manel Suárez.

Coordinadora Infantil.- Margarida Sotomayor.

NOTICIARI LOCAL

- El passat dia del Pare, va tenir lloc a Peguera un homenatge a la Vellessa que va comptar amb les actuacions de la Banda de Música, la Rondalla d'Andratx i actuacions particulars i espontànies de la pròpia gent de Peguera.

- A un Plenari extraordinari, no públic, va ser expedientat el Secretari del Consistori, senyor García de Jalón, per la qual cosa cesa en les seves funcions fins que no es resolgui l'expedient.

- L'A.P.A. de l'Escola Pública e Calvià organitza, per pares d'alumnes i ex-alumnes, uns cursos d'idiomes, aprofitant el laboratori existent a l'Escola.

- Organitzat per l'Associació de veïns "LA VILA", té lloc a Es Capdellà l'actuació del Grup Cucorba, estant prevista una representació teatral per principis del mes vinent a Calvià.

- Durant aquests dies té lloc a Sa Nostra de Calvià una exposició de fotografies d'Oscar Pipkin titulada "S'altre any de sa Neu", de la qual en reproduïm aquí una.

- Amb molt bon temps, té lloc la celebració dels actes de Setmana Santa a Calvià.

COMUNITAT AUTÒNOMA

El Gabinet de Premsa de la Comunitat Autònoma ens ha enviat un Boletí Informatiu on se'ns dona, resumida per títols, LA LLEI DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA, la qual vos aferim íntegrament, tal com l'hem rebuda, pensant en la seva importància cap a les Illes Balears, i intentant divulgar-la per atracar-la a tothom.

Comença resumint els motius de perquè una Llei de Normalització Lingüística: "Es fa una exposició de tipus històric de l'origen de la llengua i de les vicisituds que ha patit al llarg dels anys prenguent en especial consideració la situació creada per l'aparició de l'Estatut i els seus mandats envers de la llengua que es poden sintetitzar en:

- Cooficialitat.
- Normalització.
- Protecció de les modalitats insulars sense questionar la unitat de l'idioma".

2.- Títol preliminar:Contingut:

- Objecte de la Llei.
- Objectius de la llei.
- Obligació dels poders públics de promoure les accions necessàries per a la normalització lingüística.
- Dret dels ciutadans a utilitzar la llengua.

3.- Títol I:Us oficial de la llenguaContingut:

- Estableix clarament la cooficialitat de la llengua catalana i del castellà.

- Validessa de la documentació administrativa en català.
- Utilització de la llengua catalana a l'administració.
- Bilingüisme als impresos.
- Utilització del català davant l'administració de justícia i als registres.
- Oficialitat de topònims en català.
- Prioritat de la retolació en català sobre castellà.
- Obligació de reciclar el funcionari.
- Inclusió del coneixement de les dues llengües a les proves de selecció de l'administració a Balears.

4.- Títol II:

De l'Ensenyament

Continguts:

- Cooficialitat de la llengua catalana a l'ensenyament.
- Dret dels alumnes a l'ensenyament en les dues llengües (la materna)
- Ensenyament obligatori de llengua i literatura a tots els nivells, exceptuant l'universitari.
- Protecció de modalitats insulars a l'ensenyament.
- Obligatorietat de domini de les dues llengües al acabar l'E.G.B.
- Obligatorietat d'estudi de la llengua a escoles de professorat.
- Inclusió del coneixement del català a les oposicions. Llibertat
- Llibertat d'utilització del català a l'ensenyament universitari.
- Obligatorietat d'utilització de material didàctic.

5.- Títol III:

Dels mitjans de comunicació social

Continguts:

- Promoció del català als mitjans de comunicació.
- Objectiu d'arribar al català com a llengua usual als mitjans de comunicació sotmesos a gestió oficial.
- Impuls de la normalització a través dels mitjans de comunicació.
- Necessitat de comptar de mitjans de comunicació en llengua catalana.

- Col.laboració amb altres comunitats catalanoparlants en matèria de ràdio i T.V.
- Conexió amb altres comunitats.
- Suport econòmic.

6.- Títol IV:

Funció normalitzadora dels poders públics

Continguts:

- Promoció del coneixement i us del català per part dels poders públics.
- Promoció de l'ús administratiu del català.
- Garantia d'organització de cursos de reciclatge.
- Ensenyament de català per adults.
- Possibilitat de bonificacions fiscals per activitats dirigides a difondre i normalitzar la llengua.
- Direcció tècnica i coordinació de la normalització per part del Govern.

7.- Disposicions addicionals:

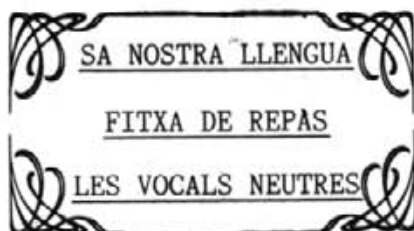
- Possibilitat de sol·licitar del Govern de la Nació convenis per a cooperació per a salvaguardar la llengua.
- Entitat de la Universitat com a institució consultiva.
- Possibilitat d'exempcions en l'ensenyament del català.
- Ensenyaments especials de llengua catalana per a castellanoparlants.
- Obligació dels professors de fora a superar proves d'aptitud en 4 anys, quatre per als professors que ja estiguin aquí.

8.- Disposicions transitòries:

- Quatre anys per a l'adaptació de l'administració a la Llei.
- Quatre anys per a retolació correcta en català.
- Pressupostació dels programes de llengua catalana.

9.- Disposicions finals:

Entrada en vigor a 1 de Gener de 1.986.

Cada cert temps, és útil fer un petit repàs de les coses que s'han vist. Així, avui tornarem veure les vocals neutre, recordant que la dubta existeix quan no sabem si hem de posar una A o una E.

Podeu fer aquest petit exercici i així no tendreu més remei que tornar mirar la regla.

Un mig molt fermos. A la tend hi ha un dependent molt simpàtic i mabl. quell al lot contestav s ns p nsar s'hi gaire. Un tend d'rticl s fotogràfics. Les nin s cus n les sobressad s amb les agull s.

Les correccions a la fitxa darrera són aquestes:

carreR, tamboR, caloR, fredor,
cantaR, menjaR, partiR, maduR, esseR,
encantadorR, remoR, ferreR.

Una vegada més vos aconsell, no vos limiteu a estudiar les normes, escriuiu en català normalment, emprau-lo sense por i així anireu progressant.

Manel Suárez.

NOTA D'AGRAÏMENT

Carta que Veïnats dirigirà a l'Ajuntament en Ple, a propòsit de la subvenció que se li ha aprovat.

Senyors:

Vos volem fer públic el nostre agraïment per la subvenció que ens heu concedit darrerament. Ella ens permetrà, sens cap dubta, continuar enviant amb l'elaboració d'aquesta Revista.

Sabeu que podeu comptar amb tots nosaltres per a totes aquelles feines que suposin un bé pel nostre Terme, i a les quals, humilment, poguem ajudar.

Gràcies.

El Consell de Redacció

REPORTAJES **Julian**

- Bodas
- Bautizos
- Comuniones
- Fotografia en General

Tel. 670464

C/ Mayor, 27 - 1.º - 1.º - CALVIA

SI NECESITA UN
BUEN SERVICIO
DE GRUA
LLAME A:
**RADIO GRUA
CALVIA**
68 09 70
SERVICIO PERMANENTE
CALVIA (Mallorca)
Tels. 67 04 63 - 68 08 28

x

Escollint una cançó d'En "Mat Monro" en va passar pel cap rendir un homenatge molt particular a les jovenetes i joves que a finals dels seixanta i principis del setanta ens reuníem, amb un tocadiscos i un grapat de discos i passàvem el diumenge horabaixa un poc divertit.

Igual que olors característiques, o imatges concretes ens recorden passades vivències, escoltar una cançó que fa anys havia sentit un caramull de vegades em va recordar moltes coses ocorregudes durant l'adolescència.

Uns dels objectius, al manco per la meua part, era que a les reunions no fóssim multitud, per problemes de comunicació (és evident que següent més persones, la comunicació és més difícil). Per aconseguir-ho havíem de fer una espècie de conions, per no haver de dir no a ningú, tan sols no ens trobàs.

En aquest punt ja havíem solucionat el lloc, el tocadiscos i els discos. No vos cregueu que trobar on podríem estar tranquils, sense molestar a ningú, fós més senzill que trobar un tocadiscos que funcionàs, idò dels deu a quinze que ens aplegàvem només arribàvem a un o dos, en el rechte de tocadiscos, i si eliminam els dies que estava romput, o els que no tenia piles, o el que anava a la corrent, i funcionava bé l'agulla i l'altaveu, no hi havia corrent allà on anàvem, més d'una vegada ens reuníem primer els personatges, i després per les amistats d'un o l'altre ens deixaven un "pic-up" per començar el ballet.

Ben perfumats, qualcun amb els nervis de tornar estar devora l'il·lusió de la seva vida, de veure l'imatge que no el deixava concentrar en l'estudi la resta de la setmana, posàvem un darrera l'altre els discos. Les jovenetes volien els ràpids, nosaltres els joves, els "lentos", i així la música d'En "Mat Monro", els "Bitels", "N'Adamo", Els "Pop-Tops" i els "40 principales" ens va deixar el sediment, que en qualsevol lloc i uns quans anys després al sentir-la tot d'una veim la pel·lícula d'aquelles

reunions diumengeres.

L'alternativa de les discoteques de Palma Nova i Magaluf no em convencien massa, ja que si bé el problema de qui posava la música estava resolt, o el del funcionament de l'equip acústic, era precisament l'accés de renou i sobretot, els possibles competidors en els externs (jo he cregut una teoria d'un professor que defensava el que les persones tenen la tendència a cercar la renovació de la sang) per si un cas les companyeres els trobaven més interessants, o tan sols per donar-nos-els pels morros.

Més o manco ens coneixíem les manies però així i tot, no hi havia diumenge que no acabàssim amb els braços esbraonats, uns per estirar i les altres per empenyer. Quan més envant n'hem xerrat n'hem rigut una bona estona.

El que era més atrevit, intentava quedar amb la joveneta, per qualsevol excusa, a Ciutat, entre setmana ja que per la vila, i perquè no començassin a dir "Són novios!", "són novios!", les relacions es limitaven a l'assaig del coro o per casualitat a sa Granja.

Solien esser reunions sense "Coca-Cola i Canapé" ni tan sols galletes Maries ni anís, amb la improvisació que abans he explicat, no era possible preveure-ho. Només les festes que s'organitzaven per Nadal i Nit Vella, on es repartia un poc de torró, xampany, paperí i nassos i capellets, i ens distribuïen

la despesa entre tots. A aquestes no per ésser més concorregudes deixaven de tenir l'encant de que si aquell o aquella m'esperarà, si arrib tard, o estarà ballant amb l'altre-a (això ho dic quan només ens creiem que l'altre ens agradava i erem correspostos) perquè quasi amb tota seguretat en començar a ballar amb una al.lota era no deixar-la en tota la vetllada.

No record, que els pares de les jovenetes, estiguessin en contra de les reunions, ja ens cuidàvem els jovenets de fer saber a tot arreu que erem bons al.lots, però si així ocorregués, ara en aquests moments, quinze anys després ja tenim tanta amistat amb la joveneta (ara és una doneta) com amb els seus pares.

Quan qui més qui manco després d'estar un grapat d'anys assistint a les reunions amb les mateixes persones, es va posar a festejar (i molt possiblement casat als dos o tres anys) a fora vila, lo que abans he dit de que la raça cerca la renovació de la sang; es varen esfumar les reunions. Però a part dels bons records resta l'amistat que ens uneix amb la majoria d'aquelles jovenetes

JOAN RUBIO

Vull tenir un record molt especial a la memòria del Sen Xisco Bujosa, que recientment ens ha deixat, per l'agradable xerrada que tenguérem fa un any més o manco.

Bauzi

★ ELECTRODOMESTICOS
★ OBJETOS DE REGALO
★ JUGUETES

C/ Mayor. 34CALVIA

Conseil Insular
de Mallorca

ESCUOLA DE VELA CLUB
NÁUTICO EL ARENAL

**L'ESCOLA...
A LA MAR**
CURS 1984-85

Es duran a terme uns cursos per donar a conèixer el món de la vela a tots els nins de Mallorca, els quals hi podran participar a través de les seves escoles o col.legis.

**PATROCINA:
CONSELL INSULAR DE MALLORCA**

**COLLABORACIÓ TÈCNICA:
ESCUOLA DE VELA CLUB NÁUTIC
"EL ARENAL"**

La inscripció podrà fer-se a l'Escola de Vela Club Náutic "EL ARENAL" (C/ Miramar, s/n - S'ARENAL DE LLUCMAJOR - Tel: 264019 - 268950).

MAJOR. 48
TELF. 67 01 61

Drogueria y Ferrería

CAN PORRET

C/ MAJOR 3 . CALVIA

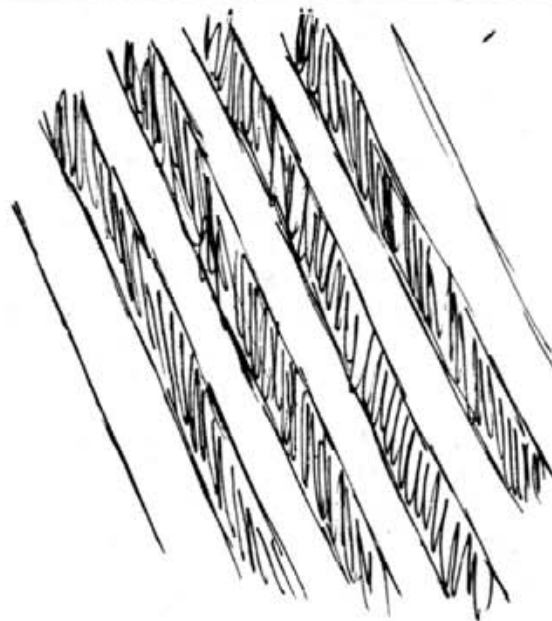
COL.LABORACIÓ ESPECIALM^a Dolors CorteyLES QUATRE BARRES

Al capítol III de La Història de Catalunya de Ferran Soldevila, i amb el títol de : "Cap a la independència catalana", hi llegim:

"Per fortuna per Catalunya, les qualitats de prudència i de fermesa no van mancar a alguns dels seus comtes, i van resplendir altament en el que es pot dir que la incia, Guifré el Pilós. El conjunt de les seves gestes el proclamen fundador, no sols de la dinastia nacional, sinó de la nacionalitat, abastador de la independència, vencedor els francs, dels sarraïns i dels normands, restaurador del país i legatari del seu poble, amb sang de les seves ferides, de l'emblema dels quatre pals vermells sobre camp d'or, símbol, encara avui, de la seva llibertat".

Guifré és un nom ben lligat a la nostra història, i el trobem a cròniques, llegendes i rondalles. Diuen que procedia d'una família visigòtica, el seu pare era Seniofré d'Urgell, comte de Cerdanya, i marquès de Gòtia. L'avi del nostre personatge fou Belló, comte de Carcassona en temps de Carlemany, i procedia de Conflent, que té l'orgull de considerar-se el bressol de Catalunya. Va aplegar sota el seu govern els comtats de Barcelona, Girona, Cerdanya, Besalú i Urgell, fundà el monestir de Sant Joan de les Abadesses i engrandi considerablement el de Ripoll. Va repoblar tot el centre de Catalunya, que estava totalment deshabitada i va iniciar la dinastia catalana, que duraria més de cinc-cents anys.

Són moltes les llegendes amb Guifré (o Wilfred, Jofré, Xifré, Wilfredus...) de protagonista: El poder de la seva mirada, que encisava les dones malgrat la seva aparença feréstega. Les seves aparicions -després de mort- al seu germà, de part de pare, el comte Sunyer Ier. d'Empúries-Rosselló. Els seus amors amb Guinidilda, donzella de noble llinat-

ge català amb la qual es maridà. El seu casament amb la filla dels comtes de Flandes, que contradiu la versió anterior (que sembla tenir més verosimilitud) etc.

Sel' coneixia com "El pilós", "El Pelut" o "Hisutus", perquè causava terror als enemics i -malgrat estar-hi acostumat- sorpresa als amics. Ens ho contava Cristina Pous, de vuitanta anys, pagesa del poble d'Armentera (Girona), que parlava de Guifré el Pilós com si hagués viscut al poble:

-Era un home bo, savi i lluitador el que va fer Catalunya. Però com que Nostre Senyor no ho pot donar tot perfecte, el va fer tan pelut que feia basarda mirar-lo. Barba, crinera, cames, braços, pit i espatlles en feien un enorme piló de pèl negre, lluent i ufanós... fins a les plantes dels peus n'hi tenia!

La llegenda que ens interessa, és la que fa referència a l'origen de la nostra ensenya: té dues versions.

Segons l'historiador àrab Ibn Haiyan Guifred va morir en batalla l'any 897. Hom diu que contra els sarraïns, el cabdill dels quals, Llop-ben-Mohamed, li clavà la llança al mig del pit fent-ne rajar la sang amb gran violència. Aleshores el guerrer català, sentint com la vida li fugia per aquella terrible ferida, féu senyal a un dels seus homes, que li va acostar el seu escut de color groc, i amb quatre dits plens d'aquella sang calenta, hi va marcar les quatre barres.

La segona versió és la més coneguda, i la preferida:

Guifré i els seus homes havien decidit la victòria dels francs sobre els normands, però el destí volgué que a les acaballes, el català fos ferit greument, la vida se li escolava a glopades per les nombroses ferides repartides per tot el cos, molt especialment una de molt profunda al pit que omplia de sang tot l'entorn.

En tenir-ne esment el rei de França, Carles el Calb, muntà a cavall i, amb tota la rapidesa que li fou possible, arribà a la tenda on Guifré s'estava morint. Només de separar les cortines de la tenda, restà impressionat per l'espectacle d'aquell gegant caigut. Estès a la llitera amb el rostre blanc com un glop de llet, i els ulls que començaven a perdre lluentor

En veure el rei, encara tingué ànims per intentar incorporar-se.

-Senyor!

El rei va abraçar-lo, ajudant-lo a jeure.

-Què vols per recompensar el teu valor? Què puc fer perquè els teus descendents sàpiguen les teves gestes?

La veu d'aquell home que s'estava morint, ressonà estranyament forta.

-Majestat, voldria armes per al meu escut!

L'escut era d'or, i el rei de França va dibuixar quatre ratlles vermelles amb els dits plens de la sang que rajava de la ferida del pit de Guifré. Amb veu trèmola per l'emoció del moment, el monarca digué:

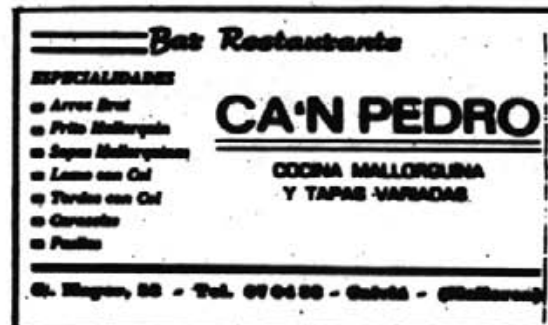
-"Armes que s'han guanyat amb sang, amb la sang s'han d'escriure".

Per aquest gest simbòlic el rei de França reconeixia la gran vàlua del nostre primer Comte i Catalunya trobava, a més de la independència la seva gloriosa ensenya.

Guifré fou enterrat al monestir de Ripoll. De la seva muller deixà quatre fills: Rodolf, que fou Abat de Ripoll i Bisbe d'Urgell, Guifred i Miró, Comtes de Barcelona, i Sunyer, Comte d'Urgell.

I ja per cloure aquesta llegenda, farem esment del somni d'Ermessenda (mare de Guifré el Pilós), que va veure com uns àngels portaven pomells de flors grogues (ginesta i roses), i les llençaven per terra amb un anyell ferit, del qual queien gotes de sang damunt de les flors...

Poc temps després, va néixer el qui seria Guifré el Pilós, Comte d'Urgell i Cerdanya-Conflent, de Barcelona i de Girona-Besalú.

CARTES A LA REVISTA

Hace unas semanas llegó hasta mi la noticia de que se quiere cambiar el horario de la jornada escolar haciéndola de 9 a 14 horas, yo como madre residente en Calvià quiero dar a conocer mi opinión que creo que coincide con la mayoría de padres del pueblo.

En primer lugar quiero recordar que hace unos años cuando entró en funcionamiento la "escuela nueva" ya pudimos pasar la experiencia y creo que está en las mentes de todos nosotros lo que ello suponía: los niños estaban agotados de la jornada escolar, nosotros los padres que trabajamos teníamos que pedir ayuda a nuestros parientes para darles la comida, ya que cuando los niños llegaban a casa nosotras estábamos unas trabajando todavía y de nuevo otras, y las que no teníamos ayuda sabíamos que teníamos a nuestros hijos prácticamente en la calle. En la calle se pasaban la mayoría de los niños, con el incontrol y la dejadez que ello supone. Los niños que tenían la suerte de tener a alguien en su casa comían a su hora y bien pero también se aburrían y acababan en la calle como los otros, ya que desde las dos de la tarde libre, queda incluso tiempo para no saber en qué emplearlo.,

Al cabo de unos años se puso comedor y por motivos de transporte de los niños de las playas se adelantó el horario que se hace normalmente en todas las escuelas, en una hora, aportando que así llegaban de día a sus casas y como muchos de los padres trabajaban en hostelería y hacen jornada seguida, y se combinan entre el matrimonio el poder estar siempre uno en casa, podían disfrutar más de sus hijos, aunque todo ello repercute en los nuestros, que han visto reducido el tiempo de descanso entre la mañana y la tarde, que casi todos se tienen que ir a pie a sus casas y en ello emplean gran parte de las dos horas que quedan, eso los niños que no se quedan a repaso o a entreno... y apenas tienen tiempo para digerir adecuadamente lo que comen.

Por tanto yo como madre pido que ya que se plantea el tema se plantee completo, es decir, con una tercera alternativa: jornada partida de 9 a 5, con lo cual nosotras podremos atender adecuadamente a nuestros hijos que creo que a partir de este año quedaran en mayoría, al abrirse el nuevo colegio de la urbanización Galatzó.

Una madre.

Nota de la R.: Al passat número de la revista hi aparegué una carta d'una mare que se queixava de que a l'article "una gran festa" no s'havia fet menció de la labor de Na Maria Rosa i les seves nines, per la qual cosa volem fer constar que aquest era un article d'un autor concret i no la crònica oficial de la Revista Veïnats, que en el seu moment va anunciar el programa complet de la festa musical de Calvià. Per tant la Revista, com sempre respecta els escrits dels seus autors, sense modificar-los i només es responsabilitza directament dels articles d'editorial i els signats com a Revista Veïnats.

EL PROPER DIA 4 DE MAIG A LES 9 DEL VESPRE TINDRÀ LLOC LA REPRESENTACIÓ DE LA COMÈDIA "CAVALLET QUAN ERES JOVE DE'N JOAN MAS AL SALÓ PARROQUIAL, REPRESENTAT PER LA COMPANYIA AGARA D'ANDRATX, DINS EL PROGRAMA D'ACTES CULTURALS DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNATS "LA VILA", SUBVENCIONATS PER EL NOSTRE AJUNTAMENT, PER A L'ANY 1.985.

L'ENTRADA SERÀ GRATUÏTA.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNATS "LA VILA"

LA DESPENALIZACION DEL ABORTO

El fallo del Tribunal Constitucional sobre la tan traída y llevada Ley de Despenalización del Aborto ha impedido que el 12 de Abril del corriente sea recordado por la ciudadanía española como hito histórico en la búsqueda o conquista de los derechos de la mujer. En efecto, el veredicto del Alto Tribunal declara anticonstitucional la ley del aborto, por entender que la citada ley incumple "exigencias constitucionales derivadas del art. 15 de la Constitución" en el que se establece que "todos tienen derecho a la vida y a la integridad física". Sin embargo, el análisis de uno de los considerandos del fallo del T.C. -el único que se conoce por ahora- permite hacer lecturas optimistas al estilo de la que hizo el Ministro Ledesma, escasas tres horas de conoer la sentencia, esto es: "no existe inconstitucionalidad para los tres supuestos de despenalización del aborto (aborto terapéutico -cuando está en peligro la vida o salud de la madre-, el aborto eugenésico -cuando existe una malformación del feto conllevente de taras físicas o psíquicas- y el aborto ético -el que trata de evitar la gestación de un feto producido contranatura, o mejor, por violación de la madre.

En este sentido, y a pesar de las victorias cantadas por la oposición conservadora respecto al signo del fallo del T.C., y en tanto que éste acepta el principio de la constitucionalidad de los tres supuestos de despenalización, arriba señalados, la sentencia también significa una derrota ideológica para la derecha más cavernícola y montaraz del país.

Llegado a este punto parece apropiado preguntarse sobre la notable contradicción existente en el carácter negativo del fallo sobre la ley y el reconocimiento expreso del principio de constitucionalidad de los tres supuestos de despenalización del aborto. Parece lógico pensar que si los tres tipos de abortos -terapéutico, eugenésico y ético- para los que se pedía despenalización, están conforme a principio constitucional, también lo estará la ley que los recoge. Sin embargo, ha sido declarada anticonstitucional. La respuesta a esta contradicción emergente se encuentra en las explicaciones estrictamente técnicas de carácter jurídico: "Se rechaza la instrumentalización concreta desarrollada por el legislador", es decir, el Tribunal puntualiza "que su intención en este aspecto es hacer efectivo el deber de Estado de garantizar que el aborto se realice dentro de los límites previstos por el legislador y en las condiciones médicas adecuadas para salvaguardar el derecho a la vida y a la salud de la mujer". En una palabra, que esa "instrumentalización concreta y detallada del legislador" -de la que estaba ausente, al parecer, la ley- lo que se quiere evitar es que el proyecto de ley socialista, posibilista y moderado, sirva como tapadera o cortina de humo a través de la cual quepan todos los abortos.

Ante todo esto yo me pregunto ¿porqué tanto recelo y desconfianza para la puesta en práctica de una ley que lo que sólo pretendfe es legitimar una práctica social anacrónicamente entendida como ilegal? ¿Porqué tantas vueltas de llaves al sepulcro del Cid en una cuestión relativa sólo a la libre conciencia de los ciudadanos o con las decisiones de Actos libres? El que esto escribe tiene que decir que no apuesta por el aborto como solución, sino que apuesta por otros métodos de educación sexual, prevención y planificación familiar que eviten pasar por el trauma de abortar -porque sigo creyendo que abortar, para toda mujer, independiente del grado de conciencia ética, en cualquier circunstancia, sigue siendo un trauma. Sin embargo, el deber el legislador es contemporizar con los problemas, angustias e inquietudes sociales de los administrados, dando solución a los dispares problemas. Entre los cuales el problema del aborto luce con especial resplandor exigiendo solución. Aunque sólo sea para evitar que 30.000 ó 40.000 mujeres -las que abortan clandestinamente por año- sigan siendo consideradas delincuentes, señores responsables de las altas instancias del Estado y del Derecho, respondan a lo que desde la calle se pide con vehemencia y no se pierdan con disquisiciones técnicas y políticas.

J. J.

CONTES PER A NINS E GRANS

BREU RESUM DEL MANUSCRIT TROBAT

o

PROSOPOPEIA DELS RATOLINS

Aquest manuscrit caigut del cel, mai tan ben dita aquesta expressió, ja que va esser trobat al mig del camp al mateix moment que queia, proves fe-faents en tenc, mos demostra un parell de fets:

1er.) Que allà dalt hi ha qualcú tan brut com noltros, que mos desfeim de les coses al lloc més insospitat, i

2on.) Que de qualsevol situació podem treure una solució o al manco un camí per trobar-la.

I certificant que tot això que he dit és tan cert com que som sord d'ambdós ulls, passem a la traducció i resum de la primera història.

Pareix esser que fa bastants d'anys, a un lloc per nosaltres desconegut, hi havia una petita comunitat de ratolins, semblen esser intel·ligents, sotmesa a la voluntat d'una gran rata traginera. Al text original hi falten un parell de fulls i no sabem res del que va passar, però mos sembla que els ratolins no podien dir ni pruna, ja que la gran rata els castigava. Quan tornam retrobar el fil de la història, veim que la rata ha desaparegut i trobam als ratolins fent una gran bauxa per celebrar la seva alliberació. Més tard, tothom es va posar a fer feina perquè la comunitat de ratolins no està aturada, però els primers temps va anar tot malament, ja que després de tant de temps sense dirigir res, ningú no en sabia. Es varen reunir tots, i tots plegats varen decidir que elegirien ratolins que s'encarregassin de repartir les feines i així fins trobar els que ho fessin millor perquè tot anàs bé.

Varen començar amb aquest sistema, i els primers, com que no tenien expe-

riència, no ho feren massa bé.

Passat el temps, en trobaren un parell que ho feien més o manco bé. I... aquí va aparèixer el nou problema pels ratolins.

Uns dels que ho feien bé volien tornar esser dirigents, és a dir, volien esser "califa" al loc del "califa", i feien la punyeta per tot arreu. I entre uns i altres, els assumptes a "cas" ratolins prenién un aspecte molt fosc. Feien moltes de reunions per tractar de solucionar-ho però cadascú anava pel seu costat i no hi havia manera.

Arribats en aqueust punt deixam ls ratolins ja que els fulls que seguien, sembla s'han perdut.

Ara anem al terreny de les possibilitats. Quines solucions trobaren si és que en varen trobar cap?

Continuaren els que tenien l'organització?

Guanyaren els altres?

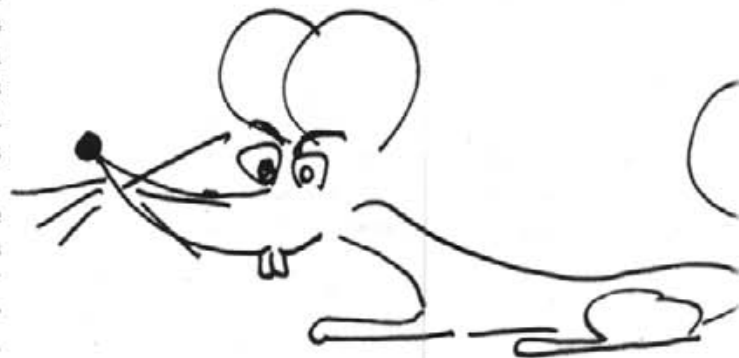
Acabaren com "sa processó de sa moixeta"?

Arribaren a un acord?

Pot esser no ho sabrem mai.

I ara qui ho vulgui agafar, ho agafi, i alerta que crema.

Doc. Rufus T. Firefly

Això era i no era un poblet molt petit on tothom vivia normalment com a tots els pobles, se vivia de l'oliva i les ametles, també hi havia sitges i forns de cal, una ollereria i un parell de possessions.

Quan venia el temps de les collites tothom se llogava a les possessions, i així feien el jornal, també cada família tenia el seu hortet on cultivava l'hortalissa que havia d'anar a l'olla i el seu galliner i el seu porc que en arribar l'hivern matarien per tenir carn.

Tot anava molt bé però poc a poc va arribar gent d'altres bandes a treballar que s'hi quedava a viure, seguia anant tot molt bé ja que encara que pobre el poble donava per viure tots, però el desastre succeí quan va venir gent d'altres països al adonar-se de la bellesa de la nostra terra i la venien a visitar. Llavonses va ser quan se varen començar a fer cases i més cases, la gent de les possessions les va deixar per anar a guanyar més doblers i més fàcilment, posant la seva feina al servei dels turistes. La gent del poble quasi no era a casa, sempre de camí per anar a treballar més enfora que abans.

Ja no trobaves a aquella dona que treia l'aigua de la cisterna ni tampoc veies cap mul ni cap carro, tot eren cotxes i tractors. Quina llàstima! quan miraves als parrals de les cases substituïts per "uralites" o en el millor dels casos per heures. Quina llàstima! quan no coneixies al veïnat de l'altre carrer o en el pitjor dels casos al mestre del teu fill. Quina llàstima! quan veies passar aquells grans monstres de ferro amb rodes que semblaven caps on transportaven nins dels diferents puestos cap a un també monstruós edifici a les afores del poble on anaven més que a educar-se a estar guardats, tal era la necessitat de moltes famílies per la despersonalització de les seves feines. Quina tristor! arribar a n'aquesta mecanització.

Però un dia a aquell poble varen néixer uns nins que varen anar cresquant i formant-se i madurant i quan va estar a les seves mans el poder canviar el destí del poble, ho varen fer, perquè no volien que els seus fills visquessin igual que ells, que fóssin robots dirigits

pel mecanisme inhumà. Començaren a entusiasmar al jovent i sobretot i el més important a fer que altre gent de la seva edat i més majors s'unissin a la seva tasca, feien participar a tot el poble, retornaven vells costums oblidats, omplien la vida, la gent quan es casava ja no se n'anava a altres llocs a viure, se quedava en el poble! Ja se veia, als vellets, alenar amb tranquil·litat, tornava a haver un somrisà, no estereotipat la gent tornava a intercanviar coses amb el veí, a demanar-li com estava, a dur-li un bocí de la greixonera que havia fet aquell dia o un present de matances, l'escola va tornar a ser una escola de poble on tots els nins respectaven al mestre perquè el veïen cada dia i sabien on vivia i ell coneixia a les famílies, coneixia als nins des del seu naixement.

Tots junts feien poble i per això ho feien lo millor que sabien, era la seva vida, els seus actes i activitats eren el resum dels seus somnis.

Carta abierta al alcalde de Calviá

Xavier Pastor

Sr. Obrador:

De entrada, me parece un deber confesarle mi falta de conocimientos detallados sobre el trayecto de la "Marina d'es Malgrats", que estos días es objeto de destacados artículos en la prensa local, por su monstruosidad, por su ocupación de la costa hasta en los terrenos de dominio público, y por sus "accidentales" vertidos de toneladas de piedras y tierra al mar, causando serios perjuicios al ecosistema litoral y al paisaje.

Aunque es evidente que el consistorio que usted preside es el que ha concedido la licencia de obras correspondiente, ignoro si ha sido durante su mandato cuando este proyecto de urbanización ha sido aprobado. Tampoco se si el que fue concejal de urbanismo socialista en el consistorio anterior ha tenido alguna intervención en el mismo. No se, siquiera, si el que imagino necesario permiso para ocupación de la zona de dominio público que prevé el proyecto en cuestión ha sido otorgado por el Ministerio de Obras Públicas del Gobierno socialista o si forma parte de la "Difícil Situación Heredada".

Y no lo se porque le confieso que, para los ecologistas, lo que sucede en el municipio actualmente a su cargo carece de interés. Lo contrario sería un caso de masoquismo inútil. Francamente, preferimos invertir nuestros esfuerzos en las zonas de las islas en las que todavía quede algún valor ecológico o paisajístico que salvaguardar de la degradación. Podríamos decir que Calviá se ha dejado por imposible, para que se acabe de trocear, devastar y arrasarse. Tal vez si las fieras se entretuviesen con Calviá y con la mayor parte de Eivissa dejarían en paz otras áreas todavía salvables. Casi podríamos llegar a un acuerdo en este sentido.

Y es una pena, porque los que hemos pasado los treinta, todavía podemos recordar como Calviá era, junto con Andratx, el municipio más hermoso de la isla. Un litoral privilegiado, cubierto de frondosos pinares que llegaban hasta la arena de las playas de aguas limpiísimas. Era sin duda una zona maravillosa de Mallorca que hubiera merecido un desarrollo mucho más inteligente y respetuoso, y mucho menos vulgar y especulativo que el que ha tenido. Lo que se ha hecho y lo que se sigue haciendo en el municipio que ahora usted dirige no tiene perdón. Sigán ustedes adelante. El futuro, que no está tan lejos, demostrará quien estaba equivocado. En realidad, ya lo está haciendo.

Así que poco vamos a molestarlos nosotros por Calviá y de paso, poco vamos a molestar en Calviá,

a pesar de que no falten las ocasiones. Sólo en los últimos tiempos, construcciones legales e ilegales en lo que quedaba de litoral, puertos deportivos como el de Portals —aprobado, por cierto, por el Gobierno socialista después de que durante la campaña electoral se comprometiese a no hacerlo— destrucción de las masa forestales, etc... Son los remates de actuaciones que se han convertido en ejemplos paradigmáticos de la destrucción de Mallorca, que algún día se estudiarán en las escuelas de Arquitectura, Ingeniería y Turismo como modelos a no imitar. Por citar sólo algunos de los que están en las metes de todos: Santa Ponça i su caleta, El Toro, Illetes, Palma Nova y Magalluf, Peguera y Cala Fornells...

Ahora, con un alcalde socialista como usted, con concejales socialistas en cargos de importancia en este consistorio y en el anterior, con un gobierno central de su mismo partido que, hasta la semana pasada, disponía de todas las competencias en materia de costas, todo sigue igual, o casi igual. Algo parecido a lo que ocurre en Alcudia, con los socialistas inútilmente incluidos en la mayoría municipal.

Y no tiene porque ser necesariamente así. Sin ir más lejos, en Ciudadela, Formentera o Artá, ayuntamientos progresistas tienen una actitud francamente proteccionista frente a lo que queda de paisaje natural en su municipio.

Señor Obrador, ¿no cree usted que si se ve impotente para cambiar la política urbanística de Calviá, o si no tiene ninguna voluntad de hacerlo, sería mucho mejor que dejase que la continuaran haciendo los mismos de siempre?

Así, por lo menos, a este 97 o/o de ciudadanos de estas islas que, según las encuestas oficiales, no deseamos la construcción de nuevas urbanizaciones se nos permitiría albergar alguna esperanza de cambio.

(Presidente GOB-Mallorca)

(de ULTIMA HORA)

IEM TOTS MES MALLORQUINS

Seguint la relació de la nostra història en el moment que es produí, el Compromís de Casp.

Però, què va ser aquest compromís? Quan va morir sense descendència el darrer rei de la dinastia catalana, Martí L'Humà, es va produir la necessitat de triar un nou rei per a la corona d'Aragó. Hi va haver tres pretendents amb drets, com parents del rei mort: el Comte d'Urgell, Ferran d'Antequera i Lluís d'Anjou. El Comte d'Urgell era descendent per línia masculina, els altres dos ho eren per línia femenina, el que segons els costums els exclouia com a successors.

A tot això hi ha que afegir el factor de l'Occident, que va separar l'Església catòlica en dues branques la que obeïa al Papa, i la que obeïa al Papa d'Avinyó. El Papa d'Avinyó, aleshores francès Benet XIII va ser partidari del castellà Ferran d'Antequera. El Parlament aragonès nomenà nou delegats: tres per cada país (Aragó, Catalunya i València, Mallorca fou exclòs), que haurien de decidir al nou rei. Els Parlaments de Catalunya i València no s'oposaren a la decisió d'Aragó.

Els compromissaris es reuniren a la Vila de Casp i deliberaren. Els tres aragonesos, dos valencians i un català donaren el seu vot al castellà

Ferran i feren pujar al tron a una dinastia forastera, que a la llarga havia d'acabar amb l'independència de la corona d'Aragó i dels seus confederats, entre altres Mallorca.

Mallorca, quan foren elegits els compromissaris de Casp, hi envià tres representants: Berenguer de Tagamanent, Arnau des Mur i Jaume Albertí, però no foren acceptats pel Parlament d'Aragó, i no hi hagué altres Parlaments que fessin pressió, per la qual cosa els mallorquins tornaren desairats a casa seva.

Ferran d'Antequera, regnà durant quatre anys i expansionà la corona d'Aragó cap a orient.

L'economia mallorquina millorà perquè minvaren els interessos dels deutes i el comerç mallorquí se va expansionar cap a Barcelona, València, Sicília, Eivissa. En aquest temps el famós predicador Sant Vicens Ferrer vengué a predicar a Mallorca.

Succeí a Ferran, n'Alfons V el Magnànim, que va conquerir Nàpols, que va protegir als artistes, i remodelà de mans del mallorquí Guillem Sagrera, el Castel Nuovo de Nàpols.

Però també dugué a terme guerres a Itàlia, durant tota la seva vida, que varen ser pagades pels seus regnes, entre els quals Mallorca, lo qual els va empobrir greument, juntament amb les dificultats, conseqüents a les guerres, per l'expansió del comerç.

En Joan II el succeí. Aquest rei es va casar dues vegades, la primera amb Blanca de Navarra, de la qual tengué un hereu, Carles, príncep de Viana, i la segona amb Juana Enriquez, de la qual nasqué Ferran el Catòlic.

El rei va viure enemistat amb el seu fill Carles, que fou vençut, refugiat a Nàpols i després duit a Mallorca on hi estigué set mesos vaig vigilància. Els mallorquins li donaren proves de simpatia. Quan va morir enverinat esclatà la guerra entre el rei i els catalans, partidaris del seu fill Carles.

Tant el rei com els catalans demanaren ajuda als mallorquins, els quals ajudaren al rei. Els menorquins, en part ajudaren Catalunya i una altra part al rei.

Com a resultats, Mallorca hagué pagat al final de la guerra cent seixanta dues mil lliures.

L'economia catalana al final queda arruïnada i no s'aixecà fins tres segles més tard, València en resultà la que obtingué el major benefici, que li durà fins l'any 1609. Mallorca se va anar recuperant de la crisi passada, però amb poca força, respecte als altres membres de la Corona d'Aragó.

Seguimos la relación de nuestra historia en el momento en que se produjo el Compromiso de Caspe.

¿Pero, qué fue este compromiso?. Cuando murió sin descendencia el último rey de la dinastía catalana, Martín el Humano, se produjo la necesidad de elegir un nuevo rey para la corona de Aragón. Hubo tres pretendientes con derechos como parientes del rey fallecido: el conde de Urgel, Fernando de Antequera y Luis de Anjou. El conde de Urgel era descendiente por línea masculina, los otros dos lo eran por línea femenina, lo que según las costumbres los excluía como sucesores.

A todo esto hay que añadir el cisma de Occidente que separó la Iglesia Católica en dos ramas, la que obedecía al Papa de Roma y la que obedecía al Papa de Avignon. Que por entonces era el aragonés Benito XIII, partidario del castellano Fernando de Antequera.

El Parlamento aragonés nombró nueve delegados: tres por cada país (Aragón, Cataluña y Valencia, Mallorca fue excluida) que deberían elegir al nuevo rey. Los Parlamentos de Cataluña y Valencia no se opusieron a la decisión de Aragón.

Los compromisarios se reunieron en la villa de Caspe y deliberaron. Los tres aragoneses, dos valencianos y un catalán dieron sus votos al castellano Fernando e hicieron subir al trono una dinastía extranjera, que a la larga había de acabar con la independencia de la corona de Aragón y de sus confederados, entre otros Mallorca.

Cuando fueron elegidos los compromisarios de Caspe, Mallorca envió tres representantes: Berenguer de Tagamanent, Arnau des Mur y Jaume Albertí, pero no fueron aceptados por el Parlamento de Aragón, y no hubo ningún parlamentario que hiciese presión, por lo que los mallorquines volvieron desairados a la isla.

Fernando de Antequera, reinó durante cuatro años y expansionó la corona de Aragón hacia oriente.

La economía mallorquina mejoró porque descendieron los intereses de las deudas y el comercio mallorquín se expansionó hacia Barcelona, Valencia, Sicilia, Ibiza. En esta época el famoso predicador San Vicente Ferrer vino a predicar a Mallorca.

Sucedió a Fernando, Alfonso V el Magnánimo, que conquistó Nápoles, protegió a los artistas y remodeló de mano del mallorquín Guillermo Sagrera, el Castel Nuovo de Nápoles.

También llevó a cabo guerras en Italia, durante toda su vida, que fueron pagadas por sus reinos, entre los cuales Mallorca, lo cual los empobreció gravemente, junto a las dificultades, consecuentes

de la guerra, para la expansión del comercio.

Juan II le sucedió. Este rey se casó dos veces, la primera con Blanca de Navarra, de la cual tuvo un heredero, Carlos, príncipe de Viana y la segunda con Juana Enriquez, de la cual nació Fernando el Católico.

El rey vivió enemistado con su hijo Carlos, que fue vencido, refugiado en Nápoles y después trasladado a Mallorca donde estuvo siete meses bajo vigilancia. Los mallorquines le dieron pruebas de simpatía. Cuando murió envenenado, surgió la guerra entre los catalanes y el rey, aquellos partidarios de su hijo Carlos.

Tanto el rey como los catalanes pidieron ayuda a los mallorquines, los cuales ayudaron al rey. Los menorquines, en parte ayudaron a Cataluña y otra parte al rey.

Como resultados, Mallorca, hubo pagado al final de la guerra, ciento sesenta y dos mil libras.

La economía catalana al final queda arruinada y no se levantará hasta pasados tres siglos, Valencia fue la que obtuvo el mayor beneficio, que le duró hasta el año 1609. Mallorca se fue recuperando de la crisis pasada, pero con poca fuerza respecto a los otros miembros de la Corona de Aragón.

PEP RUBIO

CARPINTERIA CALVIA

Hnos. INSERTE

C/. TRANSFORMADOR, S/N - TEL. CALVIA - MALLORCA

AVV

la vita

entre tots la farem amunt

PUB ROLLING'S
MUSIC-BAR "ES CASINO"
 Ca'n Vich, 3 - CALVIA

Mayor, 50 CALVIA

Juguetes Gual

C/. Mayor, 16
 Tel. 67 01 90
 Calviá - Mallorca

ES RACÓ DELS NINS

EL MISTERIO DEL HOTEL

Capítulo 4º

Volver al misterio del Hotel

Ana, feliz ya con sus padres, de nuevo fue a casa de Lili.

- Hola Lili, ¿cómo estás?
- Muy bien, Ana.
- Oye Lili, sabes a qué he venido?
- No.
- ¿Te acuerdas aquel día que nos pilló la lluvia en el bosque y fuimos a aquel hotel?
- Sí, pero... calla que nos va a oír, vámonos a otro sitio.
- No puedes hablar?
- Tenemos que resolver el misterio.
- A mí no me dejan.
- Ni a mí, pero tengo una gran idea: Decimos que vamos de camping una semana y resolvemos todo ese misterio.
- De acuerdo.

Y así lo hicieron, cada niña se lo dijo a sus padres y ... por un pelo las dejaron ir.

A la mañana siguiente las dos niñas se reunieron en un bar que había cerca de casa de Ana.

- Jolín Ana, me han dejado ir por dos pelos.
- Y a mí por uno. Dijeron las dos niñas.

Llegaron al bosque del Hotel y descansaron un rato. Lili oyó unos ruidos muy raros. No era de pájaros ni de coches, eran como un crujido de madera. Lili dijo a Ana:

- No oyes esto?
- Sí, he oído un ruido.
- ¿No te atrae?
- Pfffs!
- ¿Cómo que pfffs?
- Habrás sufrido alguna alucinación, porque yo sólo oigo cómo cantan los pájaros.

- Tienes razón, creo que son alucinaciones mías, continuemos.

Llegaron al Hotel, pero... qué Hotel tan nuevo,...

¿Se habrían equivocado de Hotel?...

Continuará...

Diana Hernando

Érase una vez un payaso llamado Coco. Un día se le pusieron los pelos de punta, porque estaba en un circo llamado Crum, y hacía tantas tonterías que todo el público se mondaba de risa. Estuvo trabajando tantos y tantos años hasta que un día, sin saber por qué, lo despidieron, y el pobre payaso Coco no sabía por qué lo habían despedido. Él tuvo que buscarse la vida por sí solo, estuvo un tiempo en el paro, pero allí tampoco le solucionaron nada. Un buen día, un circo llamado Psafin lo contrató, le dijeron que tenía que empezar al cabo de una semana, le supo muy mal, porque no le quedaba casi dinero para pasar la semana, pero se acordó de que tenía guardadas dos mil pesetas, y con ellas pudo pasar la semana. Al empezar a trabajar ganaba mucho dinero y era muy feliz. Pero un día trabajando, se rompió un tobillo y nunca más se le pudo arreglar, así pues, nunca más pudo trabajar de payaso, y así acaba la historia del payaso "Coco".

Antonio Téllez González. 11 años

Misterio Desvelado

Tan sólo las presiones políticas en época turbulenta y plagada de pasiones, que dirigidas por un Poder que se irrogaba "el Derecho de Cios" para utilizar el veneno o el cadalso, pudieron guiar a Fernando Colón, nacido en Sevilla (1.488) e hijo natural de Cristóbal Colón y Beatriz Enriquez de Arana, a escribir su propia y tendenciosa "Historia de Don Fernando Colón" editada en Venecia en 1.571 y en la cual oculta con astucia y tesón el lugar del nacimiento de su padre, Crsitóbal Colom, descubridor de América.

El investigador histórico, desechando datos falsos y engarzando cronológicamente los verdaderos que siempre ncajan el uno con el otro, llega al final y en redonda verdad, consigue cerrar el collar con el broche de la razón incontrastable.

Perfectamente engarzada la historia de Cristóbal Colom comienza en sus orígenes paterno y materno, en el solar de su nacimiento, educación y formación de su personalidad, hasta la meta de su vitalidad que, en este caso, es el descubrimiento de América.

Todo comienza con un personaje llamado Juan Colom, rico comerciante de Felanitx, propietario de sus buques, que hacen el comercio del Mediterráneo y del Atlántico europeo, para lo cual mantiene una factoría en Génova, como otras familias mallorquinas la mantienen en Perpinyan, en Cette, en Marsella, Pisa, Nápoles, etc., etc., Juan Colom tomó parte activa en la sublevación mallorquina contra los Reyes de Aragón (1.454) en favor de la candidatura de Renato d'Anjou, heredero de nuestra reina Isabel de Malorcas, permaneciendo en 1.459 inactivo y ocultado a las persecuciones del Gobernador, en su finca S'Alqueria Rossa (traducido al latín por Terra Rubra). Desde aquí, los hechos se suceden con claridad meridiana:

1º.- El Príncipe de Viana, desterrado por su padre Juan II de Aragón, llega al Castillo de Santueri, en la cima de la montaña de San Salvador, a cuyo

pie se encuentra Juan Colom con su familia en S'Alqueria Rossa (Terra Rubra) quien unido al Príncipe por su causa común en contra de la política del Rey de Aragón, pronto establecen contacto. El Príncipe Carlos, que tiene 36 años, mantiene relaciones amorosas con Margarita Colom, hija de Juan, y de ella tiene un hijo en 1.460 al que llaman Juan Cristóbal Colom.

2º.- El niño Colom se educa frente al mar, de una familia marinera y aprende a hablar y escribir y leer en su lengua materna mallorquina, así y con posterioridad, se harán numerosas referencias a su acento mallorquín (que los catalanistas llamarán "catalán") y en mallorquín escribió su histórica carta al judío valenciano Luis de Santangel que, tesorero de los Reyes Católicos, influyó muy positivamente en favor de Colom y de su proyecto descubridor, con el apoyo entusiasta de la Reina Isabel en contra de los eternos recelos de Fernando de Aragón (tiastro de Cristóbal Colom).

3º.- A los 9 años, Cristóbal Colom embarca con su tío Colom (el joven) que, en unión de su otro tío abuelo Colom (el viejo) hacen la guerra de corso en el Mediterráneo, bajo bandera francesa de Luis XI, en guerra con Juan II de Aragón (estos corsarios, famosos en el Mediterráneo, son conocidos por los franceses con el nombre de COULLON y por los italianos por COLOMB). En tales andanzas, el niño Colom pronto se hizo hombre además de experto marino, siendo conocedor entusiasta de la ciencia de Ramón Llull y de su literatura viajera (Llibre de Meravelles).

4º.- Mientras, Juan Colom abuelo de Cristóbal, arruinado por salvara su familia y sabiéndose perseguido por sus ideas políticas y en pleno terror desatado por una ola de implacables represalias en todo Baleares, con toda su familia se refugia en Génova (Italia) donde posee una casa comercial. En Génova nacerán Bartolomé (1.462) y seis años después Diego (1.468), hermanastros de Cristóbal, quien en sus constantes viajes corsarios hace numerosas escalas en **la ciudad italiana, anclando siempre**

en puertos próximos y diferentes.

5º.- El día 13-VIII-1.474 tiene lugar un combate naval entre el corsario Colom y naves genovesas frente al cabo San Vicente. La nave del joven Cristóbal Colom es incendiada y él, consus 16 años, gana a nado la costa portuguesa. El corsario Colom (el joven) continuaría sus singladuras puesto que en 1.478 apresa una nave López de Riaza de Guetaria por el Almirante Colom del Rey de Francia (Archivo de Sevilla).

6º.- En Portugal, donde se navega según la escuela cartográfica mallorquina y en los tiempos en que Juana de Portugal, esposa de Enrique IV de Castilla es acusada de adúltera y de haber tenido a su hija Juana (la Beltraneja) por adulterio con Beltrán de la Cueva. Pleito político que promovido por Juan II de Aragón, consiguió el Trono de Castilla para Isabel I, esposa de Fernando de Aragón en el camino castellanizante de los reyes de Aragón.

Muy pronto Cristóbal, hijo del príncipe de Viana que al igual que su hermana Blanca de Navarra, murieron envenenados por orden de su propio padre, Juan II de Aragón, encontró el apoyo que, por su rango era merecedor, tanto que el rey portugués le nombrará Caballero de la Orden de las Espuelas de Oro y él mismo se casará con la noble Dama Felipa Moniz (1.478) de la cual tuvo su hijo Diego.

7º.- Con una carta del rey de Portugal, y acompañado de su hijo de 5 años, entra en España y busca al Duque de Medinaceli, Señor del Puerto de Santa María y casado con Ana de Aragón, hija natural del Príncipe de Viana y hermanastra de Cristóbal Colom. Dos años está en casa del Duque conociendo al influyente Cardenal González de Mendoza que ería su gran valedor para su causa descubridora. El Duque sería el primero en proporcionar capital (4.000 ducados a los cuales renunciaría en favor de la corona) completado por el propio Cristóbal Colom con 500.000 maravedíes de sus parientes de Génova a los que se habrían de sumar 1.400.000 maravedíes

más que a parte iguales aportaron el genovés Francisco Pinelo y Luis de Santangel (probablemente de las arcas reales).

8º.- En 1.492 Cristóbal Colom escribe en el diario de a bordo de su nave y de su puño y letra lo siguiente: "Yo he andado 23 años en la mar sin salir de ella, sin que haya tiempo (que fuera de ella) se tenga que contar". De ello, se deduce que, si a 1.492 le restamos esos 23 años, más los nueve que tenía al embarcar con su tío Colom (el joven), tenemos el año exacto de su nacimiento: 1.460.

9º.- El día 12 de Diciembre de 1.492 descubre para la cultura y la civilización occidental la primera tierra americana y, al poner sus pies en la nueva tierra, con lo que culmina la hazaña de su vida, uniendo su principio con su fin logrado, toma posesión de aquella tierra dándole el nombre de la misma que le vio nacer: SAN SALVADOR, su montaña de Felanitx en cuya cima y en su castillo vivió su padre, el Príncipe de Viana, y a cuyo pie, y de su madre Margarita, nació mallorquín.

Calvià, 17 de Febrero de 1.985.

Al-Mansur bi-llah

NOTA: La bibliografía es tan extensa que resulta difícil de enumerar, pero, para cualquier interesado en comprobar la veracidad de los datos expuestos, le será suficiente consultar los siguientes textos: Enciclopedia General del Mar (Editorial Garriga S.A., Madrid-Barcelona); Mallorca, ¿cuna de Colom? de Juan Cerdá en su trabajo presentado al premio Ciudad de Palma, 1.967; La Dinastía de Mallorcas de Guillermo Carbonell i Vadell, Oficial de la Sala de la Audiencia Territorial de Palma, 1.915; Historia de las Islas Baleares de Gabriel Alomar Esteve (1.979); Castilla para Isabel de Jean Plaidy y Enciclopedia Universal Espasa-Calpe.

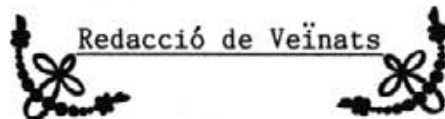
DEPORTES

Antes de iniciar el resumen deportivo correspondiente al mes de Marzo, justo es que felicitemos al Entrenador y componentes de la plantilla del Calvià de Aficionados Sub-23, al quedar subcampeones de Baleares y clasificarse para disputar la fase final del Campeonato de España para Aficionados. Si la memoria no nos falla, nuestros aficionados se han situado en las cotas más altas a las que ha accedido el Calvià en todo su historial.

Cuando salga este número, recién habrán disputado el primer partido que les enfrentará al R.C.D. Español, para el que, por anticipado, les deseamos muchísima suerte.

Creemos que la sección de Deportes de nuestro Ayuntamiento debe hacerse eco de esta hazaña y rendir homenaje a esta plantilla que bien se lo merece.

ENHORABUENA.

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Marzo-85

Si nos atenemos a lo que refleja la clasificación al finalizar el mes, vemos que estamos donde quedamos en el anterior e incluso con los mismos positivos, por lo que casi podríamos copiar la Radiografía última. Pero debo apresurarme a decir que el mes de marzo podemos catalogarlo de positivo, por lo que concierne al Costa de Calvià, pues de cinco partidos que ha disputado, ha salido victorioso en dos ocasiones, dos empates y tan sólo una derrota, esta última "conseguida" ante el segundo clasificado, el At. Baleares. Pero aún hay más. El bagaje de goles le ha sido favorable, pues en estos cinco partidos ha marcado ocho y ha encajado cinco. Esta vez parece ser que la delantera del equipo ha superado en efectividad a la defensa, cosa de la que nos congratulamos. Y que no decaiga!

Cuando estas líneas salgan a la luz, ya habrá pasado por Mofarés el Mallorca At., actual líder del grupo, y a ver que habrá sucedido. De todas maneras confiemos y animemos a nuestro equipo hasta el final de la competición, pues de verdad se lo merece. Lástima que algunos integrantes del equipo sean tan adictos a las tarjetas. ¿Será también una droga?

En cuanto al Cade de Peguera, ahí sigue aferrado como una lapa en lo alto de la clasificación. Pero eso sí, excepto los dos primeros, hay un grupo de seis... para cuatro plazas que le van a dar emoción a lo grande a este final de liga de Preferente. DE momento hay cuatro empatados a 40 puntos y dos con 38. Menos mal que el Cade es uno de los de 40 puntos, lo que, aunque pequeña, ya es una ventaja. Esperemos y por supuesto deseamos, que al final consiga jugar la liguilla.

Con el Santa Ponça sí que no sé qué decir como no sea remitirme a la crónica anterior. Este sí que está aferrado como una lapa. Ahí está, en primera posición, sumando puntos y goles y así por la Primera Regional.

Que así lo veamos.

S.Barceló

"la Caixa" ✨
a les escoles

U·N·I·T·A·T·S

PISCADEROS PUERTO DE PAUENSA

C/ CA NA CUÇÓ 4. CALVIÀ . TLFNO: 67-02-06

Tercera Divisió

CONSTANCIA-FELANITX	2-1
MARGARITENSE-PORTO CRISTO	2-0
FERRERIES-MURENSE	2-1
SP. MAONES-ALARO	4-1
HOSPITALET-ARTA	1-0
PORTMANY-EIVISSA	2-2
BADIA-XILVAR	0-1
PORRERES-ALAIOR	1-1
MALLORCA-AT. CIUTADELLA	3-0
AT. BALEARES-COSTA DE CALVIA	3-1
MALLORCA AT.	31 19 9 3 66 18 47 *17
At. Balears	31 21 4 6 44 20 46 *16
Murense	31 15 11 5 43 23 41 *9
Portmany	31 16 7 8 55 33 39 *7
Eivissa	31 14 10 7 48 34 38 *8
Constancia	31 16 5 10 49 32 37 *5
Hospitalet	31 14 9 8 51 45 37 *5
Badia	31 12 10 9 38 29 34 *2
Sp. Maonés	31 11 12 8 39 37 34 *2
C. Calvià	31 14 5 12 49 45 33 *3
Ferrerres	31 12 8 11 40 37 32
Alaior	31 8 13 10 32 33 29 -1
At. Ciutadella	31 12 4 15 30 38 28 -2
Margaritense	31 9 7 15 32 42 25 -7
Felanitx	31 9 7 15 31 47 25 -7
Alaró	31 9 6 16 37 53 24 -6
Porto Cristo	31 8 6 17 31 47 22 -10
Porreres	31 7 8 16 26 49 22 -8
Artà	31 5 7 19 25 57 17 -13
Xilvar	31 3 4 24 16 63 10 -20

Regional Preferente

SANTANYI-LLOSETENSE	0-0
CULTURAL-SES SALINES	0-0
CARDASSAR-CADE PEGUERA	1-1
CAMPOS-R. VICTORIA	1-1
MONTUIRI-ESPORLES	1-3
ARENAL-ESPAÑA	2-1
ANDRATX-ESCOLAR	4-0
SOLLER-POLLENÇA	4-1
CA'N PICAFORT-BINISALEM	3-0
SANTANYI	31 18 10 3 62 28 46 *14
Sóller	31 19 6 6 72 26 44 *14
Montuiri	31 17 6 8 69 41 40 *8
Andratx	31 16 8 7 55 37 40 *8
Cade Peguera	31 16 8 7 59 43 40 *10
R. Victoria	31 17 6 8 56 42 40 *10
Cardassar	31 16 6 9 61 32 38 *6
Esporles	31 16 6 9 65 54 38 *8
Campos	31 12 10 9 37 28 34 *2
Escolar	31 10 7 14 38 54 27 -3
Pollença	31 7 11 13 30 52 25 -5
Llosetense	31 7 9 15 36 52 23 -9
Cultural	31 8 7 16 25 57 23 -9
Ses Salines	31 10 4 17 46 65 22 -6
Arenal	31 6 9 16 38 61 21 -11
Binisalem	31 7 6 18 35 52 20 -10
España	31 5 10 16 32 54 20 -10
Ca'n Picafort	31 3 9 19 26 65 15 -17

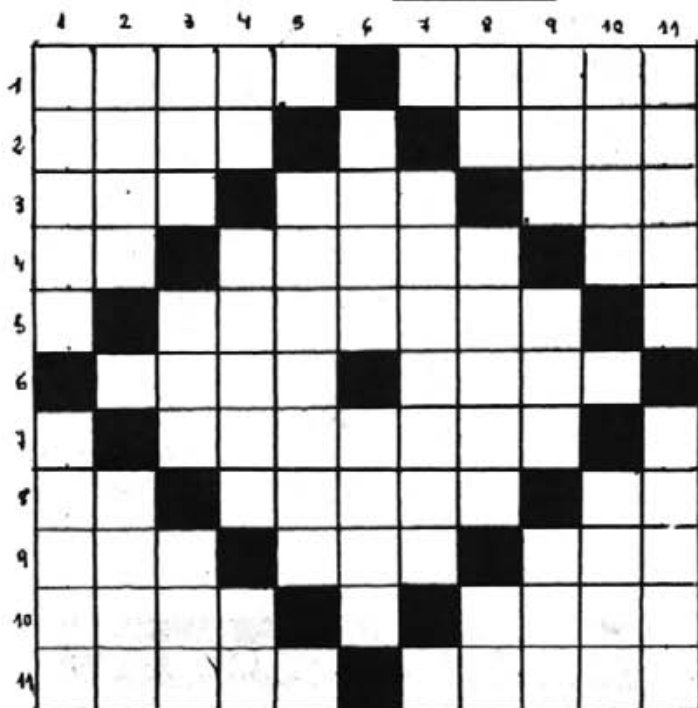
Segunda Regional

COLLERENSE-SAN JAIME	2-0
SANT BERNAT-PLA DE NA TESA	2-3
SANTA PONÇA-AT. LLUBÍ	3-2
BRASILIA-PUIGPUNYENT	4-2
SANTA MARIA-CAFETIN	1-1
FERRIOLENSE-LLUCMAJOR	2-1
CONSELL-MARRATXI	4-1
AT. VICTORIA-AT. VIVERO	4-2
CA'S CONCOS-MOLINAR	2-0
SANTA PONÇA	26 22 3 1 89 12 47 *19
Ferriolense	26 20 3 3 67 23 43 *17
Marratxi	26 16 5 5 66 26 37 *13
Cafetin	26 14 6 6 54 29 34 *8
Collerense	26 14 4 8 42 29 32 *4
Consell	26 13 5 8 53 49 31 *5
Pla de Na Tesa	26 12 6 8 48 43 30 *4
Sant Bernat	26 12 3 11 42 33 27 -1
Puigpunyent	26 10 5 11 29 39 25 *1
Llucmajor	26 11 2 13 33 43 24
Brasilía	26 9 5 12 52 69 23 -3
Santa Maria	26 6 9 11 23 45 21 -5
San Jaime	26 7 5 14 28 41 19 -7
Ca's Concos	26 8 2 16 42 54 18 -8
At. Llubí	26 4 7 15 25 57 15 -11
At. Vivero	26 6 2 18 28 55 14 -14
Molinar	26 5 4 17 28 55 14 -10
At. Victoria	26 5 4 17 31 78 14 -12

Vos demanam disculpes per-
que aquest mes no surten les
habituals classificacions del
Trofeu a la Regularitat, pe-
rò unes modificacions hagudes
a darrera hora han fet del tot
impossible poder oferir-les.
De totes formes, sabeu que el
proper mes tornaran sortir to-
talment actualitzades.

PASSATEMPS

Pep Suàrez

HORIZONTALES: 1.-Parte de proa del costado de un buque.Veta o vena mineral. 2.-Fundador del Imperio Persa. Convoco asistencia a determinado lugar. 3.-Signo zodiacal.Medida de longitud.Su Alteza Real. 4.-Contracción.Antiguo oblador de Iberia.Conjunción negativa. 5.-Cien.Pólvora rompedora para minas. Vocal. 6.-Emplear.Glándula mamaria. 7.-Mil.Elemento indispensable en la R.T.V., plural.Vocal. 8.-Campeón.Al revés,dios de la mitología griega, padre de las Nereidas.Nota musical,al revés. 9.-Tratamiento inglés,al revés.Señal internacional de socorro.Labre. 10.-Te derrumbas.Consonante.Al revés,escala de colores. 11.-Querida,estimada.Nombre de mujer.

JOAN SALVA

construccions

calvià

VERTICALES: 1.-Al revés,saca copia del original.Señal,distintivo. 2.-Sustancia muy dulce que elaboran las abejas.Vocal.Thailandia. 3.-Bóvido del Cáucaso. Asidero.Exista. 4.-Voz de arrullo.Magnetizo.Abreviatura de pseudónimo. 5.-Vocal. Provoques la expulsión del feto.Vocal. 6.-Casa.Dios griego del amor. 7.-Consonante.Al revés,notará,percibirá.Vocal. 8.-Noventa y nueve.Vigilan,observan.Contracción. 9.-Flor heráldica.Auxiliar Técnica Sanitaria.Quiera. 10.-Organización Tratado Atlántico Norte.Vocal.Antiguamente,Persia. 11.-Artilugio árabe para sacar agua de un pozo.Letra griega.

SOLUCIONES AL NUMERO ANTERIOR

1.-Mitre.Mania. 2.-Abre.L.Cebú.
3.-LII.Sor.Tul. 4.-VS.Pecar.Sa. 5.-A.Hipogeo.S. 6.-Sane.Ecla. 7.-C.Salivac.A.
8.-Ef.Riman.El. 9.-Can.Dan.Ama. 10.-Ican.N.Afin. 11.-Lamas.Otero.

Todas estas soluciones están, lógicamente, referidas a las horizontales.

cerrajería

A. SOTOMAYOR

es ferrer

des poble

C. BON 88 Nº3 -CALVIA- MALLORCA

Palmer

Pinturas y Decoración

DECORACION
INSTALACIONES
PAPERS PINTADOS
BARRILES
LACASOS
MOQUETAS

C/da Serral, 36.. Telf. 67 04 73.

“Yo no tengo problemas con la jubilación.”

— No es que yo sea millonario, ni que piense en vivir de rentas... Sencillamente tengo un plan. Es el PLAN DE JUBILACION “SA NOSTRA”

Con él yo mismo decidí a que edad quería jubilarme y con cuanto dinero. También la forma de cobrar ese dinero.

Cuando me jubile, con el Plan “Sa Nostra”, redondearé un sueldo, que me va a permitir mantener mi actual nivel de vida, pero sin necesidad de trabajar.

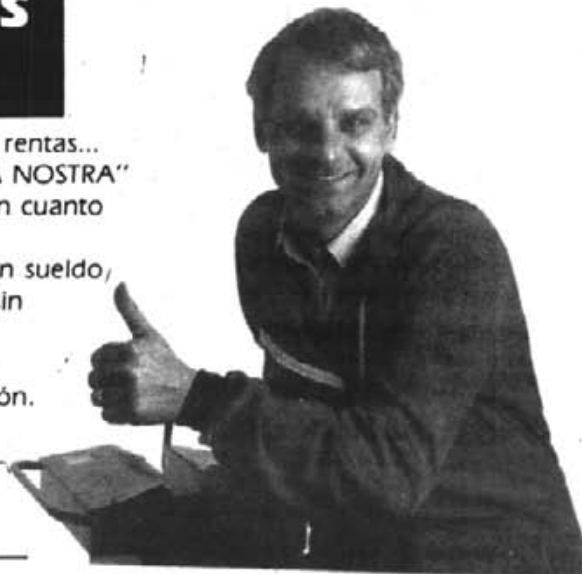
Si tu problema es la inseguridad en el futuro, acércate a “Sa Nostra” e infórmate bien. Seguro que encuentras la solución.

UN EJEMPLO PARA TU PROPIO PLAN

Para una edad de Jubilación de 65 años y una cuota inicial de 10.000,- ptas./mes.

EDAD	CAPITAL FINAL PREVISIBLE (*)	PENSION INICIAL PREVISIBLE (*)
40 años	30.002.667	260.578 ptas/mes

(*) Suponiendo una rentabilidad del 11% y un incremento anual de la cuota del 10%.

“El que piensa gana.”

— Yo me dije: Tal y como están los tiempos uno no puede hacer depender la seguridad de su futuro de las conocidas pensiones.

Por eso debo contar con un plan de jubilación propio.

Busqué, analicé las propuestas, las comparé y así dí con mi propio plan: EL PLAN DE JUBILACION “SA NOSTRA”.

Aparte de encontrar que era el más amplio y el más flexible, me ofrecía ventajas y beneficios únicos. Lo importante es pensar, porque el que piensa, gana. Y así no depende de nadie.

UN EJEMPLO PARA TU PROPIO PLAN

Para una edad de Jubilación de 65 años y una cuota inicial de 10.000,- ptas./mes.

EDAD	CAPITAL FINAL PREVISIBLE (*)	PENSION INICIAL PREVISIBLE (*)
45 años	15.008.640	130.352 ptas/mes

(*) Suponiendo una rentabilidad del 11% y un incremento anual de la cuota del 10%.

Plan de jubilación
“SA NOSTRA”

Tu tranquilidad.

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

- * REAGAN.
- * INFORMÀTICA.
- * UNIVERSITAT
I MASS MEDIA.
- * CRISIS DEL P.C.E.
- * HISTÒRIA DE MALLORCA.
- * ESPORTS.
- * PASSATEMPS.
- * NOTÍCIES LOCALS.
- * XERRADES DE CAFÈ.

Festes de Sant Jaume.

Preu: 50 Psetes.

Nº 28, Maig. 85

EDITORIAL

El mateix President González reconeixia, davant periodistes americans, que el sorprenia la resposta en contra que havia generat la visita de Ronald Reagan a Espanya.

Els alumnes de les Universitats de Madrid, Barcelona i Saragossa el declararan "Doctor Horroris Causa", varis Ajuntaments de Cantàbria, consideren la seva visita lesiva cara a la sobirania nacional, uns 300 intel·lectuals, mitjançant una carta, es mostren contraris a la visita del president americà, i a tot el territori espanyol es faran manifestacions contra la seva presència, acabant tot amb una gran festa el dia que se'n vagi.

És la primera vegada que té lloc aquesta resposta davant la visita d'un mandatari estranger i és just intentar analitzar les raons de perquè es produeix això.

La gota que, probablement, ha omplert el tassó, ha estat l'anunci d'aïllament contra Nicaragua (afirmant que se'n foten del que, al respecte digui l'O.N.U. o el Tribunal de La Haya), la qual cosa posa en crítica situació l'economia i la vida del país sudamericà (pensem que gaire bé tot és importat dels E.E.U.U., sense anar més enfora; el 80 % dels medicaments). La ingerència dins els assumptes de països estrangers no agrada a ningú, i manco quan és vou agravada amb la financiació de la subversió encaminada a tomar un Govern surtit de les urnes. Afirmen que aquesta "financiació simulada" respon a un, per nosaltres extrany, interès per defensar la llibertat i democràcia a Nicaragua que té, recordem-ho, uns mandatari més amics dels rusos que seus. Com és que, aquest interès en esser els defensors del lliure desenvolupament dels ciutadans del món, no els va dur a intervenir quan en Tejero entrava, pistola en mà, dins el nostre Congrés de Diputats, i es limitaren a afirmar que era un assumpte d'ordre intern? Altre tant en podríem dir del cas de Turquia. NO vos sona això a estar molt a prop del feixisme?

"I l'O.T.A.N.?
Anar-hi anant,
Anar-hi anant,
anar-hi anant..."

Diu una cançó de La Trinca. Aquest és un altre dels punts (GREU PUNT) que ha movilitzat a la gent.

Totes les estadístiques, manco les del Govern i les d'En Reagan, indiquen que la gran majoria dels espanyols s'estimarien més no esser dins l'OTAN. I això preocupa molt els interessos de la "Casa Blanca", el veure que els habitants d'un país europeu es resisteixen a esser una colònia americana l'ataca de nervis.

La seva presència aquí senten, a part d'una oportunitat de negociar la nostra deuta monetària amb USA, com un acte propagandístic dirigit a assegurar la nostra presència dins la Guerra de las Galaxias, quedant dins l'OTAN i semblant Espanya de misils.

Rusos i americans estan agafant una postura DEMENCIAL quan continuen amb la seva demostració de força nuclear, a la que Espanya no hi pot participar.

El representant de la "super-raça" americana (=naçisme) és incapaç, segons reconeixen alguns periodistes americans, de concentrar-se durant més de 10 minuts, i es troba dins la seva decadència política i possiblement mental, decadència que l'ha duit, entre altres coses, a bromejar dient que "passats cinc minuts, espitjaré el botó per esborrar del mapa a la Unió Soviètica" o, ja en serio, l'ha fet brindar primer per Bolívia, i després, quan vou la patinada, per Colòmbia, quan en realitat es troba a Brasil.

Les seves afirmacions de que els arbres són els qui embruten l'atmosfera, o que amb la seva elecció Déu havia tornat a Amèrica, ens poden donar una idea de la capacitat i fiabilitat d'aquest mandatari.

Santa Rita, amparau-nos!

NOTICIARI LOCAL

- Recentment ha estat presentada als medis de comunicació la nova "Asociación deportiva de Palma-Nova y Magaluf" que té com a finalitat la promoció de l'esport i de les zones esportives a aquest lloc.

- L'Ajuntament ha adquirit gran quantitat de vehicles per al Parc Municipal, sobre tot per la Policia. Segons paraules del propi Batle, encara és insuficient tenint en compta la quantitat de gent que rebem durant l'estiu.

- Els hotelers es queixen de la baixa ocupació turística durant la Setmana Santa. Només un 30 %.

- El passat dia 4, coincidint amb el Festival d'Eurovisió, té lloc la representació de l'obra "Cavallet quan eres jove", a càrrec de l'agrupació Agara d'Andratx, organitzat per l'Associació de VEïns i patrocinat per l'Ajuntament. A pesar d'esser amb entrada gratuïta, molt poca gent hi va assistir.

- El mateix divendres que entri la Revista al'imprensa, l'Associació "La Vila" celebrarà una Assamblea General Ordinària. Esperent que hi vagi més gent que la que ho fa normalment.

L'únic que podem dir del Consell Insular de Mallorca, és que hem rebut el llibre: "L'esfalt, ahir i avui", que tenim a la disposició de tots quans vulgueu consultar-lo.

REVISTA VEÏNATS
P.M. 1/1.983

COL.LABORADORS: Antònia Barceló, Margalida Sotomayor, Mª Eugènia Simó, Diana Hernando, Pere Besora, Joan Rubio, Submarí groc, Lucky Lucke, Antoni Pallicer, Joan Jiménez, Carme López, Jaume Lladó, Paola Giordano, Josep Molina, Sebastià Castell, Josep Suàrez, Francesc Casamitjana, Xisca Esteve.

COORDINADORS: Joan Vidal, Manel Suàrez, Pep Rubio.

Sevades de cafè

Quina il·lusió passetjar. A fer una volta per aquest món. DE vegades no és necessari anar-hi amb grans vaixells, o extraordinaris avions. Però el viatge del que quasi cap calvianer se n'ha escapat, és el que ens proporciona el correu.

Amb això vull fer notar que rescatant els records dels viatges d'anar o tornar de Ciutat a la Vila des d'un quinzena d'anys, curta, enrera, és un dels cercles de comunicació que s'han perdut.

A aquell correu amb el volant a la dreta, amb una panxa que li sortia devora, i que només els passatgers podíem saber el que hi havia, quan el motor no anava bé. Els seients de plàstic dur, duríssim, com les butaques del cinema, aquelles que, crec, dugueren de la Sala Augusta, quan a aquesta darre- ra hi fern la penúltima renovació. Però més dures eren les mans que les tocaven o els culs que s'hi asseien, alguna tenia "finestres" que ens mostraven l'interior. No tenien per recolzar el cap. I tampoc es tombaven quan més d'un hi feia una becada.

Aquelles 2 butaques de travers, que s'omplien a lo darrer, ja que la vista que permetien era la de l'altre passatger que anava a s'enfront. Perquè a més tenien l'avantatge que tothom, per pujar o baixar, t'havia de passar per davant, i les cames no les podies tenir estirades per mos de la panxa del motor.

Les altres cadires que només s'utilitzaven quan la resta estava ocupat, eren les que se posaven enmig del passadís. La policia de tràfic a vegades discrepava amb aquesta decissió.

Els conductors, en Toni, en Garriga, de tan bon record, ja s'entenien ja, si qualque estranger pujava al correu.

El de Calvià-Palma a les 8 del matí i el de Palma-Calvià a les 3 de l'horabaixa. I pus. Donava temps als calvianers a fer les compres, que després, i com que el trajecte durava una hora rodona, s'ho mostraven i en discutien.

Els que des de Ciutat havíem de partir cap a la vila ho havíem de fer necessàriament per dos dies, ja que si parties a les 3, lo més prest que podies tornar era a les 8 del dia següent, però els diumenges hi havia un servei extra que consistia en un Calvià-Palam a les 6 de l'horabaixa, en ell hi anàvem tots els ciutadans que havíem estat a ca els padrins el cap de setmana, i aquest correu tornava a les 10 del capvespre, per recollir aquells calvianers que havien anat al cinema, al ram, o a veure qualque amiatat.

En el mateix correu que un pi o dos en l'any i en temps d'exàmens baixaven els jovenets a examinar-se a l'Institut.

El trajecte no tenia la rigidesa d'ara, si avisaves al xofer, s'aturava, sempre respectant la ruta, és clar, a on et convenia sense haver d'arribar a l'aturada.

En haver passat Cala-Major i abans de Bendinat ja teníem les primeres voltes, que es completaven amb les del Coll des Cucons. El canvi de marxes, que també era un misteri pels novells, semblava que ballava al seu aire, quasi a l'esquerra del conductor, i quina sapiència tendria aquell home que, sense mirar, tot bellugant-se i amb l'atenció a la carretera, canviava les marxes correctament.

Quan s'acabaven les feines prest i la sortida estava llunyana, la gent utilitzava els bancs de la plaça de Santa Catalina Thomàs com a improvisats menjadors del pa en taleca, i el qui ho havia fet ala Premsa, podia donar conversa als seus paisans que aguardaven que s'obris la "taquilla".

La flota dels correus es completava amb s'ambulància. Tenia l'entrada, o una d'elles, per darrera, i l'altre correu, més nou, i amb cromats com indicant la seva superior categoria o l'anar a la darrera moda.

Per a mi, i comparant el correu de Calvià amb el d'Andratx, em semblava molt més familiar, el d'Andratx més mercantilitzat, amb severos controls els patrons a la "taquilla" i a dins l'autobús.

No hi havia problema de bulics, els que cabien davall el seient, allà anaven, els altres al "portabultos" de dalt. Però ja podia esser roba, capça o animal de ploma, tot entrava dins el preu del billet.

El mateix trajecte es fa ara en 20 minuts, amb el vehicle particular, però ni et fixes amb el paisatge, ni et comuniqués les darrers noves del preu de l'ametlla o del caudal del torrent.

Joan Rubio.

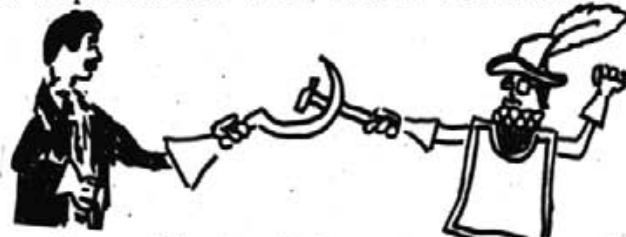

LA CRISIS
DELS
COMUNISTES

El Pecé està perdent la que és, per ventura, la seva gran oportunitat per augmentar el nombre de diputats dins el Congrés i, qui sap, per oferir al Psoe. un recolçament que li proporcionés la majoria i el Govern a les properes eleccions.

Les seves crisis i escissions no li donen cap imatge bona i confonen a l'electorat. A aquests moments tenim tres grups: per un costat els "Gerardistas", per l'altre els "Carrillistas" i, acabant, els "Galleguistas". Quins són els bons de la pel·lícula? Quins són el P.C.?

Segons les declaracions, Iglesias y Carrillo afirmen, cada un pel seu costat, tenir el 80 i 75 % dels militants; l'altre, en Gallego, no ofereix quantitats tan optimistes, però sabem que, a nivell local (Balears i Calvià) els històrics han partit amb ell. I segueixen les preguntes: però és que hi ha tants de militants comunistes per repartir-se? D'on treuen les xifres?

Tot això ha duit una desmembració del partit, de la que no n'està escapant Comissions, que no el beneficia gens cara a les properes eleccions i que el pot dur a perdre l'escassa representativitat que té actualment.

A títol personal, pens que és necessària la presència comunista, sobre tot en aquests moments de Govern Socialista. Tots sabem que el poder modera i s'ha de menester, encara que només sigui per això, la veu de la consciència de l'esquerra.

Personatges com Carrillo no poden quedar dins l'oblit, ni fora de la política. La seva personalitat va ser importantíssima dins la transició democràtica i el seu cessament com a portaveu, fa que el Congrés perdi un dels seus més característics oradors.

Conservaran els vots dels seus militants, això sí, però i els dels que, desencantats amb el govern socialista, cerquen una força més a l'esquerra, a quina es dirigiran?

Del que no hi ha cap dubte, és de que el Psoe. en surtirà beneficiat, malgrat la patinada dels 800.000 llocs de treball.

ELS AMOS DE LA GUERRA

Volia xerrar d'En Reagan, però crec que ja estarem ben tips quan surti la revista. I a dir ver, molts pocs n'estaran contents d'aquest "senyor".

Ara, lo que sí faré serà xerrar d'una cosa que li agrada molt: la guerra.

Per veure això, només cal que mos fixem en el pressupost de defensa dels USA (també podríem xerrar del de la URSS, que vé a ser el mateix), i fixar-nos també en els llocs del món on hi ha qualche "conflicte bèl·lic" (és a dir: guerra). Sobren paraules.

A jo, una de les coses que més gràcia em fan, és que es Ministeri sigui de "defensa", quan és clar que és de "guerra". Simple eufemisme.

Però, a lo que anàvem. Els amos de la guerra no estan associats amb tot el caramull d'armes que tenen (que, per cert, "los mata bien muertos"), sinó que en volen més i que matin millor. Si no hi ha cap "conflicte" en marxa, ells se'n fa un a qualsevol lloc. L'estoc ha de sortir.

I ara pareix que el planèta se'ls hi ha quedat petit, ja que volen fer una sucursal per allà dalt. Se dirà "la guerra de las galaxias" i els papers ja s'han repartit: en Ronald serà Luke Skywalker. En Gorbachov (fotre, aquesta vegada l'ahn triat jove) serà en Dart Varder.

Els que foten dins les mans que esclafen, som els demés.

Encara més, pensem que aquí baix, amb aquests esclats se posaria tot perdut de sang.

Hi ha molt més per escriure, però això deprimeix.

Així que agafaré el meu cavall i m'en aniré cantant allò de: "I am a poor lonely cowboy..."

Lucky Lucke

ORDENADORES, INFORMATICA : ¿ UN MUNDO
INFELIZ ?

1º.- PRODUCCION.

En honor a la verdad, cada fase de la historia en que ha habido un tirón hacia adelante, se ha producido, sobremañera, por un avance en el campo de la economía. Sin ser el factor económico el único detonante que ha hecho y provocado cambios en la humanidad, si ha sido y es uno de los más importantes.

El sistema de producción gremial que enmarcaba unos hábitos y formas de vida, establecía unas normas que se adueñaban de la persona y les hacía bailar al son de su música y de su letra, y fue alterado por otro sistema de producción más eficaz y que arrumbó a aquellos artesanos a costa de lagrimas y sangre.

La revolución industrial, acabó paulatinamente con aquel mundo cerrado, conservador, limitado. Se ganó en cuanto a romper monotonías, hábitos y costumbres y lanzó a la gente hacia una nueva manera de vivir. El período transitorio que transcurrió entre el pase de un modo de producción a otro, fue largo, penoso, e injusto. Pero, al final, el resultado fue una mayor producción, más bienes y una posibilidad casi ilimitada de desarrollo.

Las ideas políticas, tuvieron que acompañar a la revolución industrial para poner coto al desenfreno del salvaje mundo de producción. Y no fue fácil conseguir unas reglas de juego más equitativas, en donde todos los estamentos de la población, pudieran acceder a los beneficios de la riqueza creada.

Hoy parece que entramos en un nuevo sistema producción, con la llamada revolución tecnológica. Y de nuevo, como si la historia se repitiera, existe un gran recelo por parte de un sector de la humanidad, al ver sus puestos de trabajo amenazados y reemplazados

por robots, etc..., y por otra parte de un infinito optimismo por parte de otro sector, que apuesta ciegamente por este futuro tan sofisticado en que el Ordenador se ha convertido en un Dios.

A
2º.- CONTROL

La ciencia relacionada con ese mundo de los ordenadores ha avanzado tanto y aparece con tantas posibilidades de perfeccionar lo ya hecho, y de las infinitas aplicaciones que se pueden realizar, que el hombre, una vez más, ha empezado a preocuparse por el alcance que pueda llegar a tener en cuanto a cambiar nuestras vidas.

Bien está, que esa técnica se utilice para mejorar e incrementar la producción al objeto de alzar el nivel de vida y bienestar de la sociedad; lo que nos preocupa más son los fines que se puedan perseguir con la utilización incontrolada de estas máquinas endiosadas.

Los estados podrán tener almacenado en una cassette el cuerpo y el alma de cada ciudadano. En cualquier momento se nos podrá hacer una radiografía, al objeto de conocer los más íntimos detalles de nuestro paso por nuestra vida, contando, claro está, con las huellas que vamos dejando en la lucha diaria por la existencia. Vamos a ser todos casi sospechosos de delinquir mientras no se demuestre lo contrario. Porque, ¿quién cumple cada día, cada hora, todas las leyes, reglamentos, ordenanzas, bandos, etc. de cualquier ordenamiento jurídico? ¿Acaso el hombre es perfecto?

Créanme, que vivir sabiendo de antemano que todo queda registrado, crea un gran desasosiego y mata lo más hermoso de la naturaleza humana: el libre albedrío.

Con estas nuevas armas, los estados

pueden llegar a convertirse en unos monstruos que exijan la libertad de cada uno, a cambio de otorgarnos bienestar. Podría llegar a ser una dictadura, no a la vieja usanza, sino una dictadura en la que el poder sería la información. El tener en las manos toda la información equivaldría a tener todo el poder.

3º.- DEMOCRACIA

Esta nueva ola que se acerca, deberá ser contenida. Hay que construir poderosos malecones que controlen todo ese poder que esas herramientas ponen en las manos del hombre.

Es muy serio todo esto. Hay parcelas de la vida que deben ser inviolables, y nadie, absolutamente nadie, debe poder penetrar. Es imprescindible que se busquen caminos para no nacionalizar las conciencias. La ley, clara y fuerte debe poner freno irremisiblemente a esa tendencia expansiva de controlar hasta lo incontrolable. Si así no se hace, puede que el ordenador ayude en proporción geométrica a crear bienes materiales; pero, de nada servirían, si a cambio, debemos aceptar sentirnos vigilados con una cámara oculta que archiva en un rollo de cinta nuestro paso por este mundo. Como si un Dios Cristiano nos mirara constantemente desde el cielo, y viera y supiera todo lo que hacemos, lo que decimos, lo que comemos, y que lo utilizará temporalmente para sus fines.

Creo que hay parcelas que si deben estar controladas (me refiero al tema fiscal), y en donde una transparencia sería signo de justicia, equidad, y también progreso, pero las imprescindibles. A no ser que alguien desee ir hacia una sociedad en donde a la pregunta de: ¿ y la libertad ? Se conteste,- libertad, ¿ para qué ?.

Antonio Pallicer Pujol

NOTA: Preguntado por un periodista occidental, Lenin , le espetó: ! Libertad !
¿ Para qué ?.

PREMSA FORANA.....

El passat dia 24 d'abril la Revista Veïnats va esser convidada a assistir a un sopar al Restaurant del Pug de Sant Miquel de Montuïri, per motiu de la presentació per part del Consell Insular de Mallorca de la campanya de publicitat d'aquesta institució dins de la Premsa Forana.

Amb un ambient de bona camaraderia entre els representants de les trenta i pico de Revistes assistents, va parlar en primer lloc na Francesca Sancho, cap del gabinet de premsa del C.I.M., explicant la intenció d'aquesta institució d'ajudar a la Premsa Forana per mitjà de la contractació de publicitat institucional, fent-nos entrega a la vegada dels diferents texts originals que completen tota la campanya.

Després d'acabar amb les sopes de matances i el cabrit rostit, va parlar el President Jeroni Albertí , destacant la importancia de la Premsa Forana com element de unió entre la gent dels pobles i sobre tot com a mitjà de normalització lingüística molt efectiu. Va oferir tota la col.laboració del C.I.M. per la realització d'aquest tipus de Premsa i va agrair la col.laboració de les persones que amb el seu treball i moltes vegades suport economic, permeteixen la continuïtat d'algunes revistes.

Tot d'una varen esclatar els aplaudiments quan va fer referència al suport que el Consell donaria perque la Premsa Forana pogués tenir ben aviat el seu primer Congrés.

Per acabar el President de Premsa Forana va agrair la presència de Jeroni Albertí i la seva bona convidada, per acabar tot seguit aquesta reunió, que bé pot esser decisiva, si es realitza aquest Congrés que sens dubte la Premsa Forana necessita.

REDACCIO DE VEÏNATS

Què és el Consell Insular

És un element fonamental de l'autonomia. El Govern, l'administració i la representació de Mallorca corresponen al Consell Insular de Mallorca.

Té la facultat d'assumir dins l'àmbit territorial aquelles competències que vagi rebent la Comunitat Autònoma.

Formen el Consell Insular de Mallorca, els trenta Diputats elegits per al Parlament a l'illa de Mallorca.

A més, actua com a Administració Local amb competències pròpies. Acompleix una ampla tasca assistencial a través dels centres propis que són: l'Hospital General, l'Hospital Psiquiàtric, la Llar de la Joventut, la Llar de la Infància, la Llar dels Ancians i el patronat Verge de la Salut.

Realitza accions en els camps següents: Ordenació de Biblioteques i arxius, tant pròpies com d'altres organismes.

Fomenta el coneixement i la difusió del folklore.

Impulsa el coneixement i l'ús, en tots els àmbits, de la nostra llengua.

Ajuda tot tipus de publicacions culturals.

Des del Teatre Principal, centre que depèn del Consell Insular de Mallorca, du a terme la seva política cultural.

Elabora anualment el Pla d'Esports amb l'objectiu de crear una infraestructura esportiva a tots els pobles.

Segueix una política que fomenta tant la pràctica com l'aprenentatge de l'esport.

Emet informes relatius a l'ordenació del territori i a l'urbanisme.

Elabora el Pla d'obres i serveis que permetrà dotar els pobles d'infraestructura bàsica.

Manté la xarxa viària pròpia.

Ha creat i manté en col.laboració amb els municipis, el servei d'extinció d'incendis.

Impulsa la indústria i el comerç.

Dóna suport a totes les activitats promocionals del turisme.

Realitza accions de millora de la ramaderia i de l'agricultura.

Consell Insular

de Mallorca

c/ Palau Reial, 1

MASS MEDIA I UNIVERSITAT

por Juan Jiménez.

Como hemos podido conocer, por referencias que a tal efecto se han ofrecido en los diferentes diarios palmesanos; la Universidad de las Islas Baleares ha organizado unas jornadas universitarias de comunicación bajo el título genérico "Mass Media i Universitat". De dichas jornadas vamos a ofrecer en las páginas de "Veïnats" cumplida notificación a través de comentar y analizar los contenidos de algunas conferencias o "taules rodones" que, por su incidencia, atraigan la atención personal del que suscribe.

En este primer artículo no voy a hacer referencia al análisis de ninguno de los programados actos, sino que utilizaré el título genérico de "Mass Media i Universitat" como argumento o centro de interés para ofrecer, en la medida de mis limitadas posibilidades, una introducción al conocimiento de los dos conceptos sobre los que han versado las referidas jornadas: "Mass Media" y "Universitat".

Comenzaremos por el primero: de entrada se observa en la literatura especializada una profusión de términos de significación equivalente, así aparecen: "cultura de masas", "comunicaciones de masa", "Mass-Media" o medios de masa; los cuales son utilizados indistintamente. Pero ¿qué se entiende por "medios de comunicación de masas" o "Mass-Media"? Para ello acudiremos a lo que al respecto dicen diversos especialistas. Así por ejemplo para Cazeneuve (1) los Mass Media es "el conjunto de sistemas de difusión surgidos de las técnicas modernas y que aportan a muchas personas mensajes concebidos para la "masa". Son principalmente la radiofonía, la televisión y el cine. A menudo se añade la prensa de gran tirada, sobre todo las revistas, los discos populares y, a veces los libros de bolsillo y los tebeos. Para el ingenioso y controvertido filósofo norteamericano McLuhan, los medios de comunicación de masas, son: "el contorno tecnológico comunicativo del hombre moderno y singularmente del norteamericano de la segunda mitad del siglo XX (....) incluye toda tecnología que crea extensiones del cuerpo de los sentidos

humanos, del vestuario a los ordenadores" (2). Otra definición de Mass Media alejada de la perspectiva técnico-descriptiva de los medios como la ofrecida por Cazeneuve i McLuhan, la podemos encontrar en Domenech Font (3), el cual desde una visión más interpretativa dice: "los medios de comunicación de masas, sujetos al proceso de internalización del sistema capitalista, transmiten mensajes, un complejo de normas, símbolos, mitos, imágenes y representaciones que suele agruparse artificialmente bajo el nombre de cultura de masas". Antes de continuar en el intento de ofrecer aproximaciones al concepto de mass media, quiero apostillar algo a la última definición de Domenech Font, ya que en el decir de que los medios de comunicación están "sujetos al proceso de internalización del sistema capitalista" entiendo que hay reducción o simplificación histórica respecto al uso o utilización ideológica de los mass medio. Pues estos, como medios tecnológicos en si, son estrictamente NEUTROS y por lo tanto la utilización ideológica que se les dé depende del grupo social que los controle y no de los mismos medios "per se" como, mal, a mi entender, quiso decir McLuhan en "el medio es el mensaje". Así la expresión de Domenech Font "sujetos al proceso de internalización del sistema capitalista" deberá entenderse si habla de los Mass Media Occidentales pues, la misma expresión cambiando los términos "sistema capitalista" y sustituyéndolo por los de "sistema comunista" se hace correcta para explicitar la utilización de los Mass Media en la Europa Oriental o más genéricamente en los países comunistas. Reforzando el carácter neutro de los "mass media" en cuanto a medios tecnológicos en si y su posible instrumentalización, extraigo la opinión de A. Gibson (4) que acertadamente dice: "la forma colectiva de la prensa, que en nuestra cultura (la inglesa) intensifica el individualismo, intensificó en Rusia el socialismo".

Por último y en un afán de situar los medios de comunicación de masas -surgimiento y desarrollo- en su contexto histórico, habría que decir, remitiéndonos a Escarpit (5), que la irrupción de los

medios de comunicación de masas o mass media, como fenómeno social se da en la década de los 30, cuando una serie de sociólogos tales como W.W. Charters (estudió los efectos del cine en la juventud, 1933), Harold D. Jasswell (los efectos de la radio en la opinión pública 1934), y Paul Lazarfield, Bernard Berelson y Hasel Gandet (influencia de la prensa y la radio en una elección presidencial). Los cuales a través de estos estudios se harían acreedores a la denominación de "patriarcas de la comunicación de masas". Si bien, la expresión "mass communication" empezó a utilizarse, de manera corriente, en la década de los 40 en los EE.UU.

Tras la aproximación al concepto de Mass Media, como efectivos transferidores de información, resulta innecesario establecer las relaciones de pertenencia entre este y la Universidad, pero a riesgo de ser tautológico diremos que el título de "Mass Media i Universitat", que se ha empleado para presentar las jornadas de comunicación que han tenido lugar en el pasado mes de abril y que ha servido para dar título también a este artículo, se justifica o explicita de entrada, por la relación de patronazgo que ha tenido la Universidad con respecto a los actos culturales organizados por ella en torno a los medios de comunicación de masas. Y, al lado del carácter organizador..., la relación de la Universidad -como máxima expresión del acontecer científico y cultural- con los Mass Media, como con cualquier otro asunto de interés social, no deja de ser de la más precisa y afortunada, de ahí que recibamos con satisfacción el interés de la Universidad Balear por temas como el estudiado y deseamos siga prestando su "Universitas Magistrorum" a otros tantos que llenan el interés del hombre de hoy.

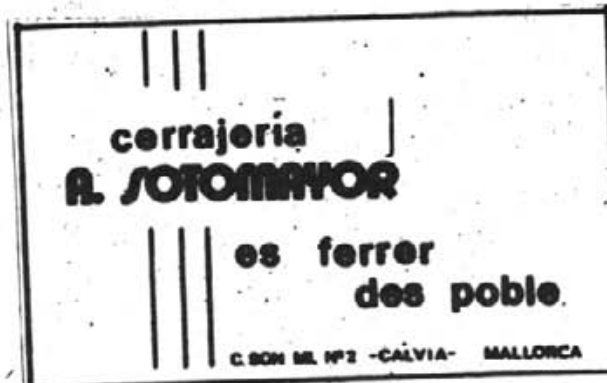
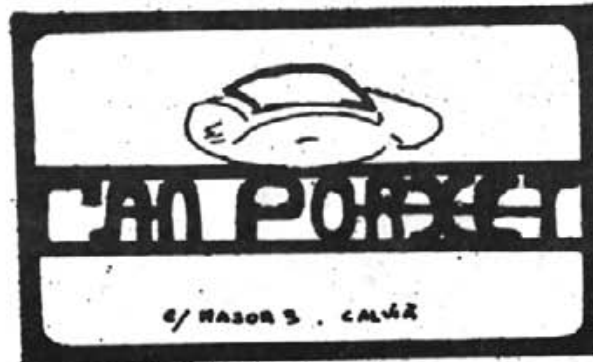
NOTAS: 1.-Jean Cazeneuve "El hombre ante el espectador" Ed 66 Barna.

2.-Cit por Escarpit "Teoría general de la Información y de la Comunicación" Ed. Icaria. B

3.-Domenech Font "La Palabra contra la Razón Futura" Viejo Topo nº23.

4.-A. Gibson "La prensa soviética" Paidós. B.A.

5.-Escarpit. Op cit.

LA UNION

FESTES DE SANT JAUME

Durante la fiesta de San Jaime, actuará en Calviá el grupo La Unión, que tanta relevancia está alcanzando últimamente en el mercado discográfico español.

Autores ya de varias canciones de éxito resonante, quizás la que habla por sí sola, y se ha convertido en un hito para este grupo, sea la titulada Lobo-hombre en París, basada en un relato de Boris Vian, y en la que se nos cuenta la historia de un lobo que, mordido por un mago, se convierte en hombre (al revés que la archiconocida serie de terror) que, tras vagar por los bulevares parisinos, acaba en la habitación de una bella mujer que, a cambio, le cobra algunos francos.

Mario Martínez en la guitarra, Luis Bolín, el bajo, Iñigo Zábala en los teclados y Rafael Sánchez, la voz, conforman LA UNION.

En julio todos podremos comprobar qué tal lo hacen en directo.

Ya lo sabéis, nos encontraremos durante las Fiestas de San Jaime.

LA COMISSIO DE FESTES DE SANT JAUME D'ENGUANY VOL INFORMAR QUE JA SE TE EL PROGRAMA DE FESTES QUASI UEST A L'ESPERA DE CONFIRMAR ELS DARRERS DETALLS. ENTRE ALTRES COSES HI HAURA:

- UN CONCERT POP-ROCK AL CAMP DE FUTBOL AMB UN GRUP SUPERFAMOS: LA UNION I DOS GRUPS MES: NASTY I LOS OCULTOS.

- TEATRE: XESC FORTEZA.

- BALL DE BOT.

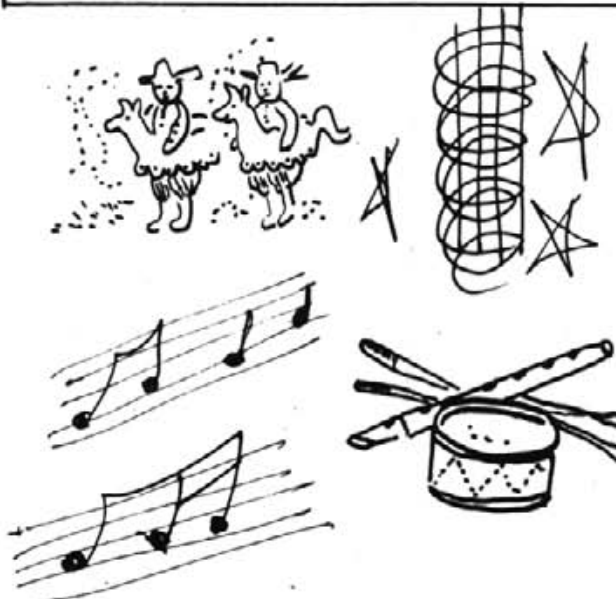
- VERBENA A LA PLAÇA AMB EN SERAFIN (LA VOZ DE LOS JAVALOYAS).

- NIT RUMBERA

- CUCANYES, EMBUTAR CEBA, PAL ENSABONAT, CARRERES DE SACS, XEREMERS, TRACA, COETS, BICICLETES, MOTOCROSS, TIR AL PLAT, CARRERES DE CINTES, FUTBOL DE DONES, LA NOSTRA BANDA DE MUSICA, EL RALLIE FANTASMA, EXPOSICIONS, CAMPIONATS DE TRUC, BILLAR, FUTBOLÍ, ... I PELS NINS: PASSACARRERS, CONCURS DE POSTERS, CONCURS D'HABILITATS, I LES ACTUACIONS DE BULLA, S'ESTORNELL I CUCORBA.

SEGUIREM INFORMANT!!

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Club de Majors

CLUB DE LA TERCERA EDAD

Las noticias del estimado y simpático club son las siguientes:

- El Ayuntamiento de Calvià ha subvencionado hasta un 50 por ciento todas las actividades a programarse por el Club de la Tercera Edad nuestro.

- La Caja de Baleares "Sa Nostra" ha regalado a nuestro Club un televisor en color marca Grundig, y también 50 sillas y 6 mesas para el Club. Todavía quedan pendientes otros regalos de esta Institución.

- El Consell Insular nos ha hecho un donativo de 100.000 pts. para el Club.

- En los meses anteriores se han realizado varias excursiones, a Son Serra de Marina, a Sóller, en la que visitamos el club de la tercera edad de aquella localidad.

- El primero de mayo se organizó una excursión a Lluç, donde se ofrendó a la Virgen un escudo de Calvià por parte de nuestro Club.

- El 9 de mayo recibimos la visita de los miembros del Club de la Tercera Edad de Sóller, que nos devolvieron la nuestra.

CLUB DE LA TERCERA EDAD

-0-0-0-0-0-0-

ACTIVITATS D'ESTIU

Enguany dins les activitats d'estiu organitzades per la Biblioteca, i la Revista, pels nins podreu triar entre les següents:

- Aprenentatge a través de la Biblioteca
- Estudi de la Rondallística.
- Escenificació de Rondaies.
- Rondaies amb teresetes.
- Ball de Bot.
- Producció d'instruments de música populars.
- Cuina i rebosteria mallorquina.

AVV

la vila

entre tots la farem amunt

Best Restaurants

SPECIALIDADES

- Arroz Bril
- Pisto Mallorquín
- Sopa Mallorquina
- Lente con Cid
- Verdor con Cid
- Croquetes
- Pastís

CA'N PEDRO

**COCINA MALLORQUINA
Y TAPAS MEXICANAS**

Ci. Mayor, 55 - Tel. 67 64 55 - Calvià - (Mallorca)

"la Cairra"
a les escoles

PUB ROLLING'S
MUSIC-BAR "ES CASINO"
Ca'n Vich, 3 - CALVIA

UDACO
SALSAR

C. VERGER

Avd. Capdellà CALVIA

*Slegiu
Veïnats*

REPORTAJES Julián

- Bodas
- Bautizos
- Comuniones
- Fotografía en General

tel. 670464

Ci. Mayor, 27 - 1.º - 1.º - CALVIA

COMESTIBLES

SITO

Mayor, 50 CALVIA

La Nostra Llengua

ELS DETERMINANTS

ELS ARTICLES

Amb el nom de Determinant es designen aquelles paraules que, posades davant el nom, limiten la seva significació general indicant si l'objecte de que estam parlant és conegut nostre, si està a prop o enfora, de qui és, etc.

Avui només tractarem l'Article, que, entre noltros, és el més bo de fer.

Au idò, començarem. En primer lloc, aquí teniu el quadre, però abans vos he de dir que utilitzarem els articles quan parlem de coses que la persona que parla i la que escolta, coneixen.

	singular	plural
masculí	el / es	els / es
femení	la / sa	les / ses

Una primera aclaració s'ha de fer dient que, quan l'article singular (masculí o femení) va davant un nom començat en vocal o H, s'apostrofa, adoptant la forma L', per exemple: l'infant, l'home, l'ila.

Però, quan ens trobem amb una paraula femenina, començada en I o U àtones, és a dir, que no van accentuades ni la seva síl.laba rep la força de la pronunciació, com és el cas de IGNORANCIA, INFANTA, UTILITAT, etc., no es pot apostrofar i es posa l'article femení: LA IGNORANCIA, LA INFANTA, LA UTILITAT.

L'altre article que surt al quadre (sa, es) és anomenat ARTICLE SALAT i es considera una característica vàlida per a Mallorca, però el mes qui vé l'estudiarem amb més profunditat, també erà el proper mes que vos posaré feina i corregirem l'atrassada.

Manel Suàrez i Salvà.

Palmer

DECORACIÓN
IMITACIONES
PAPELES PINTADOS
BANDERAS
LACADOS
MOQUETAS

Pinturas y
Decoración

C/ Es Serral, 36. Telf. 67 04 73.

El premi del mes

Un temps deien que a Espanya teniem molt de mèrit perque hi havia un home sense cap, que anava pel món i li varen trasplantar una carabassa i llavors es va convertir en "caudillo", el mateix podem dir dels americans, només que a damunt la carabassa li han entaferrat un capell vaquer -tanmateix qualque cosa d'interessant deu tenir la política americana, que amb tal subjecte al seu front encara pugui marxar-.

A aquest element, que com el seu predecessor Ford no és capaç de rovegar xiclet i pensar a la vegada, o que no juga a bolos perque no li agraden els jocs intel.lectuals, i a la societat que ha estat capaç d'aixecar-lo fins on és, i que, tant un com l'altre ens desprecien perquè ens ignoren els hi volem donar aquest Premi del Mes, però en aquest cas els hi pegarem amb una botella de Coca-Cola, perquè tanmateix és perde més el voler donar-lis amb qualque cosa que pugui fer olor a cultura. FORT PER ELLS I QUE NO TORNIN!!

Siem tots més mallorquins

L'any 1.479 començà a regnar les terres de la Corona d'Aragó, el rei Ferran II, el Catòlic; que hauria de consumir lo que havia començat amb el Compromís de Casp: la unió de totes les terres peninsulars sota el domini de Castella. En principi se varen respectar les diferents institucions de la Corona d'Aragó, però a la llarga s'havia d'imposar el centralisme autoritari castellà, fins al punt de, en certes èpoques, arribar a prohibir-nos fins i tot la nostra llengua i els nostres costums.

Però els reis catòlics significaren també la introducció de l'estat modern amb un exèrcit nou, una diplomàcia important i una administració que fomentaria aquesta unitat, i un concepte intolerant d'unitat religiosa, sota el domini i la mirada vigilant de la Inquisició.

Per altra banda, la corona de Castella se va dedicar a expansionar-se cap a l'Oest: Amèrica, mentre la Corona d'Aragó proseguia la seva tradició de l'expansió mediterrània.

L'any 1.453 els turcs conquistaren Constantinopla i tota la Mediterrània va tremolar degut a la gran inseguretats que alló representava: guerres moros-cristians, augment considerable de la pirateria, que ens hauria d'afectar de ple a Mallorca. Menorca i Eivissa.

Per tant els mallorquins intervingueren a les guerres que els havien d'allunyar d'aquests perills, entre les quals: la conquesta de Granada, la reconquesta de Nàpols l'any 1.504 i a les guerres contra els pirates: l'any 1.512 una flota de 40 galeres turques amenaçaren Mallorca i la defensa mallorquina va poder aguantar l'atac. També intervingueren els mallorquins en la conquesta de ciutats del Nord d'Àfrica, com el cas de Bugia a on Mallorca hi apostà gran quantitat d'homes i armes per a la seva defensa contra els atacs de Barba Rossa.

Durant aquesta època es produí a Mallorca una guerra entre dues famílies: els Armadams i els Espanyols, per una qüestió d'honor, que va fer dividir a la noblesa mallorquina en dos bàndols rivals, la qual cosa va produir molts de morts i ferits entre els membres de la classe nobiliària mallorquina, en especial el dia dels Morts del l'any 1.490 que es produí un gran enfrontament entre els dos bàndols dins l'Església de Sant Francesc de Ciutat i que va donar un gran número de víctimes com a triste resultat.

El año 1.479 fue el elegido por Fernando II, el Católico, para iniciar su reinado en tierra de la Corona de Aragón, que consumaría todo cuanto se había iniciado en el Compromiso de Caspe: la unión de todas las tierras peninsulares bajo el dominio de Castilla. En un principio se respetaron las diferentes instituciones de la Corona de Aragón, pero a largo plazo llegaría a imponerse el centralismo castellano hasta el extremo de, en ciertas épocas, llegar a prohibir el uso de la lengua y costumbres propias.

Pero los Reyes Católicos significaron también la introducción del estado moderno con un nuevo ejército, una importante diplomacia y una administración

que fomentará esta unidad, y un concepto intolerante de unidad religiosa, bajo el dominio y la mirada vigilante de la Inquisición.

Por otra parte, la corona de Castilla se dedicó a expansionarse hacia el Oeste, mientras la Corona de Aragón proseguía con su tradición de expansión mediterránea.

Durante el año 1.453, los turcos conquistaron Constantinopla y el Mediterráneo entero tembló debido a la gran inseguridad que esto representaba: guerras entre árabes y cristianos, un considerable aumento de la piratería, que, a los mallorquines, nos afectará de lleno, como también lo hará a menorquines e ibicencos. Por tanto, los mallorquines intervinieron en las guerras que habían de alejarlos de estos barrios, entre las cuales: la conquista de Granada, la reconquista de Nápoles el año 1.504 y en las guerras contra los piratas: el año 1.512 una flota de 40 galeras turcas amenazaban Mallorca y la defensa de la isla pudo resistir el ataque. También intervienen los mallorquines en la conquista de varias ciudades del norte de África, como en el caso de Bugia, donde Mallorca apostó gran cantidad de hombres y armas para su defensa contra los ataques de Barba Roja.

Durante esta época, se produjo en Mallorca una guerra entre dos familias: los Armadams y los Espanyols, por cuestiones de honor, que dividió a la nobleza mallorquina en dos bandos rivales, llegando a producir numeroso muertos entre los miembros de la clase nobiliaria mallorquina, en especial el día de los Difuntos del 1.490 en que tuvo lugar un grave enfrentamiento entre los dos bandos en la iglesia de San Francisco de Palma, saldándose con un gran número de víctimas.

Pep Rubio.

Tengo un uniforme rojo de metal que es precioso. Si cojo vacaciones, iré a tu planeta, ahora se llama "Sábado fresquito". Ha cambiado de nombre, antes se llamaba "Lunes congelado".

Yo me he mudado a la calle Zapatero, nº calcetín.

Te lo digo por si mes escribes. Te echo mucho de menos. Te deajo.

Paola.

Un al.lot anomenat José, ens fa rribar la seva visió del Break Dance, aquí la teniu:

U.N.I.R
 PESCADOS PUERTO DE PALANCA
 C/ CA NA CUCÓ 4. CALVIÀ . TONO: 67-02-06

MAJOR 48
TELF. 67 01 61

Drogueria y Ferreria

DANCE

Mose

EL ASTRONAUTA DEL ESPACIO

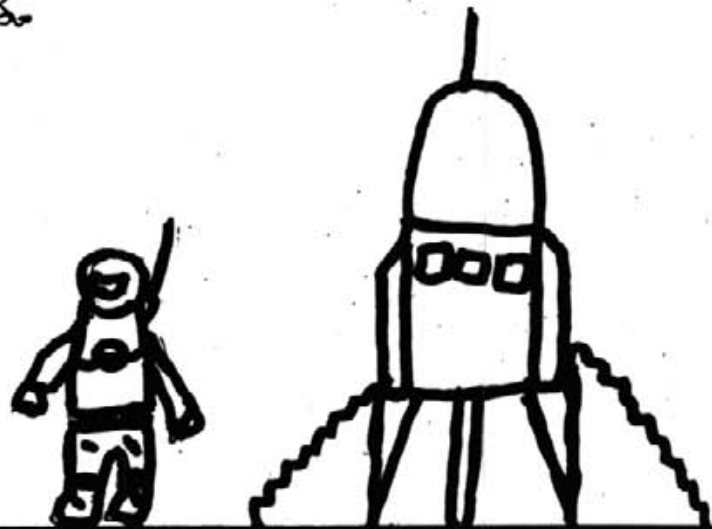
Erase una vez un astronauta en el espacio que cada año le iban a ver unos amigos. Un día se fueron al planeta Marte. Allí todo estaba abandonado no vivía nadie y se quedaron una noche y a la mañana siguiente se fueron todos a la tierra.

Cuando llegaron, fueron todos a ver la nave. Nadie sabía quien era ese hombre, pero se quedó muchos días y supieron quien era y eran su amigo.

No tenía donde vivir y construyeron una casa para él y ahí vivió toda la vida. Un día salieron otra vez al espacio, al planeta Marte, y cogió algunas cosas que se había olvidado; las cogió y se volvieron, pero no podían porque se les había roto un motor del cohete y tuvieron que arreglarlo. Estuvieron cuatro días y la gente de la tierra se preocupó mucho hasta que lo arreglaron volvieron a tierra muy felices.

Sebastián M. Castell S.

~~Sebastián M. Castell S.~~

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Si la Radiografía del mes pasado estaba marcada por optimismo y algo de euforia por lo que respecta al Costa de Calviá, debo decir que la actual tiene que estar marcada, a su vez, si bien sin pesimismo alguno, si con menos euforia, por no decir con ninguna, ya que este acabado mes de Abril ha sido bastante negativo para los colores del Club, pues de cuatro partidos que ha disputado el primer equipo, ha sumado tan solo un punto, paradójicamente en uno de sus desplazamientos. No se nos oculta que los Mallorca At., Badía y Portmany son equipos con tratamiento de Isia, pero los nuestros no son tan malos como estos resultados adversos parecen denotar. De momento el Calviá está con su casillero de positivos limpio de polvo y paja, menos mal que en lo negativo también hay limpieza. Ahora a esperar el resultado de los tres últimos partidos que restan para finalizar la Liga, con sólo una salida, y alegrarnos, pase lo que pase, de la clasificación obtenida por el equipo.

Y ya tenemos al CADE clasificado para jugar la liguita de ascenso a tercera división. Ha quedado integrado en el grupo formado por los: Peña Deportiva S. Eulalia (Ibiza), Sóller y Esportles. Creemos sinceramente que puede aspirar a la primera o segunda plaza, pue con las naturales reservas, el enemigo a batir será el C.D. Sóller, pese a lo ilógico del fútbol.

El C.D. S. Ponça sigue con su liderazgo en busca del ascenso el cual ya tiene asegurado. Si os fijáis en la clasificación, se ha convertido en centenario a pesar de su corta edad. ¡Ni que jugaran a baloncesto!

No quiero cerrar esta Radiografía, sin demostrar mi simpatía y felicitar a nuestros Sub-23 por su clasificación en el campeonato de España de aficionados, y decirles que no se depriman por las dos goleadas que les infringió el Real Club Deportivo Español de Barcelona, (casi na-

die), pues para recibir estos goles había que estar ahí, y eso es lo que vale. Estaban ellos, no otros. Lo dicho, enhora buena.

S. BARCELO

C.D. COSTA DE CALVIA		
	Partidos	Puntos
Seguí	34	58
Nico	35	58
Fernando	32	53
Kubalita	30	52
Varela	30	48
Thomas	30	45
Pedro Antonio .	26	43
Xamena ,,,	29	43
Roca	31	42
Venancio	28	37

C.D. SANTA PONSÀ		
NOMBRES	PARTIDOS JUGADOS	PUNTOS
1º Carmelo	25	55
2º Martínez M.	21	52
3º Mairata	24	49
4º Eric	26	48
5º Javi	25	47
6º Serra	25	47
7º Salas	23	45
8º de la Cruz	24	44
9º Alvaro	24	41
10º Pacheco	19	37

Y ya tenemos un clasificado en este estrenado Trofeo a la Regularidad, se trata del jugador del C.D. Cade Peguera, Minogorance, el cual con sus 71 puntos se ha proclamado indiscutiblemente ganador del Trofeo, representando a su Club. Enhorabuena.

S. BARCELO

Tercera División

MALLORCA AT.	35	23	9	3	77	21	55	*21
Murcia	35	18	12	5	52	26	48	*12
At. Baleares	35	22	4	9	49	25	48	*14
Portmany	35	20	7	8	64	35	47	*11
Hospitalet	35	16	11	8	55	45	43	*7
Sp. Mahóns	35	15	12	8	48	37	42	*6
Constança	35	18	5	12	55	40	41	*5
Badía	35	14	11	10	45	33	39	*3
Ibiza	35	14	11	10	48	39	39	*5
Ferrières	35	14	9	12	47	41	37	*1
C. Calviá	35	14	6	15	51	53	34	
At. Ciudadela	35	13	6	16	36	42	32	-2
Alayor	35	8	14	12	33	37	30	-2
Margritense	35	10	10	15	38	46	30	-6
Alaró	35	11	8	16	48	56	30	-4
Felanix	35	10	8	17	37	52	28	-8
Porto Cristo	35	8	8	19	33	53	24	-12
Porreres	35	7	9	19	28	61	23	-11
Artá	35	5	8	22	28	69	18	-16
Xilvar	35	3	4	28	19	79	10	-24

Regional Preferente

SANTANYÍ	34	20	11	3	73	32	81	*17
Sóller	34	20	7	7	76	30	47	*13
Montuiri	34	19	7	8	79	47	45	-11
Cade Puguem	34	18	8	8	70	46	44	*10
Rtvo. La Victoria	34	19	6	9	63	45	44	*10
Esporles	34	18	7	9	72	55	43	*9
Andratx	34	17	8	9	58	46	42	*8
Cardener	34	17	6	11	65	39	40	*6
Campo	34	13	11	10	41	36	37	*3
Pollença	34	9	12	13	35	54	30	-4
Escolar	34	10	7	17	41	63	27	-7
Sea Salines	34	11	4	19	48	72	26	-8
Llosetense	34	8	9	17	39	58	25	-9
Arenal	34	7	10	17	42	64	24	-10
Cultural	34	8	8	18	27	65	24	-10
España	34	6	11	17	37	60	23	-11
Biniatzen	34	8	7	19	41	57	23	-11
Ca'n Picafort	34	4	9	21	29	69	17	-17

CAMPEON: Santanyí. Promocionan: Santanyí, Sóller, Montuiri, Cade, Rtvo. L. Victoria y Esporles.
 DESCENDEN: España, Biniatzen y Ca'n Picafort.

Segunda Regional

STA. PONÇA	29	25	3	1	100	13	53	*2
Ferriolense	29	22	3	4	72	25	47	*19
Marratxí	29	18	6	5	76	70	42	*14
Cafesin	29	14	8	7	58	36	36	*6
San Bernat	29	15	3	11	90	36	33	*3
Collerman	29	14	4	11	44	38	32	*2
Pla De No Tor	29	13	6	10	51	49	32	*2
Consell	29	13	6	10	58	59	32	*4
Puigpunyent	29	11	7	11	34	43	29	*1
Llucmajor	29	13	2	14	38	50	28	
Sta. Maria	29	8	10	11	30	49	26	-2
Bunilla	29	10	5	14	53	77	25	-3
Ca's Concos	29	9	4	16	46	57	22	-6
San Jaime	29	8	5	17	33	46	21	-9
Mollnat	29	6	5	18	36	61	17	-11
At. Viveso	29	7	2	20	33	61	16	-16
At. Victoria	29	5	6	18	37	85	16	-12
At. Llobi	29	4	7	18	28	64	15	-15

ciclismo

Exito de la I vuelta ciclista popular a Calviá

Ochenta y cinco ciclistas entre Federados y no federados estuvieron en la línea de salida de Palma Nova, en la I Vuelta Ciclista Popular de Calviá, después de un recorrido agrupado por las calles de Palma Nova y Magaluf, siguiendo a Calviá, Capdellá, Puguera, lugar de avituallamiento para seguir a Santa Ponça, El Toro, Magaluf y Palma Nova; gran cantidad de público se congregó en los diferentes lugares por donde circulaban los ciclistas a quienes premiaron con sendos aplausos.

Los concejales de Deportes, Turismo y Urbanismo, así como directivos de la asociación organizadora y vecinos de la zona entregaron los muy variados y magníficos trofeos a los ganadores de la prueba, que por categorías según edades quedaron como sigue:

18 a 35 años

1.- Ramón Ros, Trofeo Dirección General de Deportes C.A.

2.- Francisco Tria, Trofeo Sunnaks.

3.- José Hernández, Trofeo Marcos Sport.

4.- Javier Prats, Trofeo Camelot.

de 36 a 45 años

1.- José Luis Martínez, Trofeo Rey D. Jaime.

2.- Mateo Monserrats, Trofeo Atenas Sport.

3.- Sebastián Estade, Trofeo Maná del Rey.

4.- José Ori Roca, Trofeo Manila Puba.

de 46 a 55 años

1.- Juan Comas, Trofeo Cadena Sol.

2.- Antonio Vicens, Trofeo Angelos Magaluf.

3.- Miguel Franco, Trofeo Camelot.

Mayores 55 años

1.- Antonio Muñoz, Trofeo Hotel Puguera.

2.- Antonio Jaime, Trofeo Hotel Palmira.

Premios especiales para los participantes residentes en el término de Calviá

1.- Antonio Pujol, Trofeo Maysa

2.- Jesús Hernández, Trofeo Casino de Mallorca.

SI NECESITA UN BUEN SERVICIO DE GRUA LLAME A:

RADIO GRUA CALVIA

68 09 70

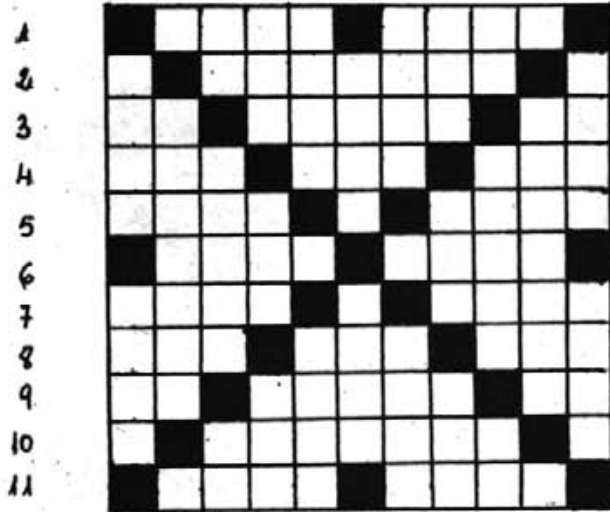
SERVICIO PERMANENTE CALVIA (Mallorca)

Tels. 67 04 63 - 69 08 28

PASSATEMPS

Francesc Casamitjana.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

HORIZONTALES: 1.-Cacahuete.Tejido fino de algodón. 2.-Consonante.Carrete de hilo,plural.Quinientos. 3.-Nota musical.Localidad de Mallorca.Símbolo de la plata,al revés. 4.-Nombre femenino.Al revés,cabeza de ganado.Prefijo que significa tres. 5.-Oxido de hierro hidratado.Epocas. 6.-MIneral que atrae el hierro.Ponen huevos. 7.-Al revés,batracio.Mil.Amad. 8.-Artículo,femenino,plural.Hijo de Adán y Eva.Al revés,composición lírica. 9.-Campeón.Embarcación ligera.Símbolo del americio. 10.-Aldo..., el viejo,humanista y editor italiano.Vocal. 11.-Parte más elevada de una montaña.Amarran,unen.

VERTICALES: 1.-Desembarcadero. Extremidades de las aves. 2.-Mil.Arbol cupulífero cuyo fruto es la bellota.Cien. 3.-Preposición inseparable.Instrumentos de guerra,que sirven para atacar o defenderse.Nota musical. 4.-Forma de pronombre.Extirpa,al revés.Hijo de Noé. 5.-Ave zancuda de pico largo.Consonante. Que no está enferma. 6.-Nombre de mujer.Lista de comidas. 7.-Al revés,rumiante cérvido.Vocal.Manosea,soba. 8.-En catalán,paz, tranquilidad.Primer mujer.Al revés,hermana del padre. 9.-Símbolo del arsénico. Hilos que van en el sentido de la anchura de la pieza.Vocales. 10.-Cincuenta.Ciudad de España.Consonante. 11.-Donais, otorgais.

SOLUCIONES AL NUMERO ANTERIOR

Horizontales: 1.-AMURA.FILON. 2.-CIRO.U.CITO. 3.-LEO.ANA.SAR. 4.-AL.IBERO.NI. 5.-C.AMONITA.A. 6.-USAR.TETA. 7.-M.ANTENAS.O. 8.-AS.OEREN.IM. 9.-RIS.SOS.ARE. 10.-CAES.S. AMAG. 11.-AMADA.ELENA.

CARPINTERIA CALVIA

Hnos. INSERTE

C/. TRANSFORMADOR, 3/N - TEL. CALVIA - MALLORCA

Juguetes Gual

C/. Mayor, 16
Tel. 67 0190
Calviá - Mallorca

JOAN SALVA

construccions

calviá

CAJA DE BALEARES "SA NOSTRA"

**SIRVASE
AUTOMATICAMENTE**

**CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"**

